

Bréfabók bæjarfulltrúa 1856-1862

Aðfnr. 193, 1. hluti

Bréfabók bæjarfulltrúa 1856

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

SKJALASAFN

REYKJAVÍKURBÆJAR.

Bréfabók bæjarfulltrúa

1856

1862

.077.2 - .075.1

193

X

X

Bygðabók

fulltrúa

Reykjavíkur

basar

1856 ($\frac{17}{1}$) 1862 ($\frac{29}{8}$)

Hjer
ad
med
peirn
Jon

reglule
ann
fyrt
andi
steyit
ad p
til bo
rethn
tru an

soo f
a, ad
a kor
um, a
hobn
penna

Fulltr
ad p
fund
adar
sana byfi
og til
sem
kon
til bo

1856.

1.
Hér með lét jeg yður vita, herra kansliráð, 17. janúar
að á fundi þeim, er bójarfulltrúar áttu
með sjer í gær, var jeg komin til oddvita *Til bójarfógetans.*
þeirra þetta yfirskandaði ár og lögfræðingur
Jón Guðmundsson til vara-oddvita.

Fulltrúunum kom og samau um, að
reglulega fundi skyldu þeir eiga með sjer
annan hvorn laugardag, og skyldu þeir eiga
fyrsta reglulega fund með sjer ~~annan~~
andi laugardag, hinn 19. p. m., og skyldu þeir
slegid upp og almenningi þannig birt, til þess
að þessu gætu komid með kröfum ~~þess~~
til bójarfóðs í tókun þess, svo að þessum
reikningum yrði ávísað á fundum full-
trúanna.

Þar sem í 22. gr. l. l. 24. d. nóvemb. 1846 er
svo fyrirskipað, að fulltrúarnir skulu skiptast
á, að lita eftir störfum þeim, sem unnið eru
á kostnað bójarins, kom fulltrúunum samau
um, að hagsamlegast mundi, að sínu hefði hana
hvern mánuð, og tókst jeg hana á hendur
þessum mánuðum. H. H.

2

Fulltrúar Reykjavíkurbójar hófu á kvöld, 19. janúar
að þeir framvegis skyldu eiga meðta reglulegan *Stugljósing.*
fund með sjer laugardaginn 2. d. febrúarman-
adar ^{Kl. 4. í þingstofu bójarins Þólluportabálunni} og ur þess annan hvorn laugardag, um
^{sama leyfi og sama tíð.} og til þess að allar ávísanir úr bójarfóð þess
sem reglulegar fram, hefur þess og
komid samau um, að ávísa öllum kröfum
til bójarfóðs á fundum sínum, og verda

1856.

framvegis
þeir því ~~fallir~~ þeir, er þykkiast hafa eintverja fjós
heimtu til bæjarfjós, að afhenda þeim konar
kröfur sínar mjær, sem kosinn er oddviki
fulltrúanna þetta árið, eða að koma
með þar á fundinn, fulltrúanna ~~með þar~~
því þeir eigi eru afhentar bæjarfógetanum.
En fremur gjörvit það mönnum kunn-
ugt, að allar fjárkröfur til bæjarfjós
verða að afhendað fulltrúunum einum
máttar frá því, að Skuldiss fjell á.

19. d. janúar.

Til bæjarfógetans

3.

bajarins

A fundi þeim, er bæjarfulltrúar (attu með
sjer í dag, kom þáinn samau um, að nauð
syn beri til, að kaupa á kortnað bæjarfjós.
insýmsa muni, er fulltrúar eigi gæti á
verit, er þeir réttu á fundum í þingstofu
bajarins, t. a. m. 2 kertastjaka, ljósarkari,
blekbyttu og sauelsyttu, gluggatöld til
að hleypa upp og niður fyrir gluggana,
eldtöng og eldskúffu, og var þorsteini
kaupmanni Jóns ~~því~~ falit á hendur
að úþvega þetta svo fljótt sem yrði,
í þeirri von, að þær, herra kansell-
ráð, ségju nauðsyn þenna og hefðu
eigi neitt á móti kaupunum. ~~því~~

þ. d. s. d.

Til bæjarfógetans

4.

Þær með lög og yður vita, herra
kansellráð, að í stað konsthúsmanna fulltrúa
Skapta Skaptarsonar og er hætti itöppum
sinnum ~~sem bæjarfulltrúi~~ ^{bajarfjósinn} ~~í~~ vori, og herra
justoráðs Th. Guðsson, er, ~~því~~ ~~því~~

1856.

vickur bojarstjórnunni ^{i byrjun þessa árs,} ~~og~~ ^í ~~afstöðunni,~~ ^í ~~hafa~~
fulltrúarnir samkvæmt fyrirfallum tilsk.
27. nóvemberm. 1846, 18. gr. Kosid Landryfis
rjettarðómara Jón Pétursson og lönt.
húsmauna fulltrúa Jón Þórtarson, til þess
á vera meðlimir bygginganefndarinnar hjer í bænum. ~~M.H.~~

5.

S. d.

þjer hafid i brieft yðar dagsettu i dag beður ^{Til bojarfógetans.}
álibt fulltrúanna um bójarbrjef verðlunarfull-
trúa við verðlin kaupmanns J. Jakobsens
hjer í bænum, M. J. Mathiesens, ^{dag 19. þ. m. þar sem} ~~þverju~~
hann íkorast undan að borga bojargjald
það, er hann var jafnað ¹⁸⁵⁵ fyrra, sökum
þess að hann sjé búfastur í Hlafuarfirði,
og borgi hafi þar komu nýra og börn, og
gjaldi þar til prests, kirkju og sveitar.

Uppá þetta ^{efni} er það sam eiginlegh álibt
fulltrúanna, að velnefndur herra M. J.
Mathiesen eigi verð ^{undan þessum, að borga} ~~þessum~~ ^{þessum}
bojargjald; því að ^{í fyrri lagi} ~~þessum~~ ^{þessum} hann
engin skýrskeni þessur komid með fyrir
því, að hann gjaldi til Hlufanesshvepps;
þá ^{on hvoth þess vaxi, þá} ~~þessum~~ ^{þessum} hann stöðugt aðsetur hjer í bænum,
og heimili hans ^{er} ~~þessum~~ ^{þessum} hjer, enda þá ^{fasta} ~~þessum~~ ^{þessum}
er bæði hann sjálfur, og kona hans og
börn lifid, og virðist það eitt nóg ástæða
til, að jafna á hann bojargjöldum að til-
tölu við aðra bojarbúa. Enn fremur ber
þess að geta, að þessi bóur hans kemur allh
um seinan, er níturjófnum 1843 lá frammi
um ákvæðinn tíma, og komur gæst þvi
þess ~~þessum~~ ^{þá} ~~þessum~~ ^{þessum} að kvarta ^{þá} ~~þessum~~ ^{þessum} þessum gjaldi,

1856

er á hann var jafnað, og síðan eru
líðnir ~~fullir~~ þeir fjórdungar árs, á þess
hann reitt hafi yfir kvartað gjaldinu,
og geta þeir fulltrúar alls enga ástöðu
íjet, til að losa velnefndan herra
M. Mathiesen frá þessara Brekisdala
gjaldi.

Bónarbrjefið sendið yður hér

með ~~ap. ser.~~ ~~Matthíðríkíson~~ ~~þín~~ Gudmundsson. þ. Jónsson. Jón Þórtarson.
Jón Pétursson.

Nr. 6.

19. d. janúarinn.
Til bæjarfógetans.

þjer hafið, herra kanoeltráð, með brjefi yður
dagsettu 15. d. þessa mánaðar, sent fulltrúum
um bónarbrjef þá kaupmönnum E.
Siemsen, Th. Jónúsen og M. M. Þjering, þar
sem þeir biðja um, að hinum nýja og gamla
gildaskúla, er þeir framvegis ætla að kalla
"Skandinavien", mætti veitast njettur til
veitinga, og til að taka á móti mönnum
til gistingar, og að öðrum eigi veri veittur
njettur til þessa, svo lengi bæjarritörnis og
yfirvaldið átti gjaldnefndan gildaskúla nægja
þörfum bæjarins, og hafi þjer í áður
nefndu brjefi yður beiðist álíks fulltrú-
anna um þetta málefni.

Eftir að allir fulltrúarnir hafa
þvandlega íhugað þetta mál og rætt það
á fundi, ~~er~~ það sam eigurlegt álið
þeirra, að eftir því sem nú stæði á
þjer í bænum, þar sem ekkert annað

1850

Mánafræðingur.

veitingahús er hjer^{er} geti fullnægt þörfum bæjarins,
 hvorki að veitingum, og því síður sem gestaherbergi,
 því að, eins og kunnugt er, er enginn ráðstædur,
 er aðkomumenn geti fengið náttstæð vísan gegn
 sánsgjarnri borgun, og verða því að leita til bæjar-
 búa, þar sem best gengur, vilji þeir fá húsaþjóf,
 þá ^{ne} ~~væri~~ það sönn þörf á, að veita gildaskálanum
^{stöðugan} rjett til veitinga og til að taka á móti gest-
 um, og því heldur ^{eigi} ~~þá~~ að veita gildaskálanum
 rjett þennan, sem þar ^{er} ~~væri~~ húsrúm ~~og~~ all-
 mikid, og þann því lagður til, með haganlegru
 fyrirkomulagi, til móttöku geita, og þeirra
 eigi allfárva, enda virðist fulltrúum, að það
 hafi vakað fyrir ^{manni} ~~stjettarinn~~ ~~ad~~ ~~stjettarinn~~
~~væri~~ ~~stjett~~ í brjefi hans, dags. 19. janúar 1850, að
 sá rjettur, sem þá var veittur gildaskálanum
 skyldi verða stöðugar, þar sem öðrum hefur
 verið veittur rjettur til veitinga að eins fyrir,
 um sinn, s. a. m. A. Thomsen ^{som þó er} ~~brjefi~~ ~~stjettant~~
 manns 26. janúar 1850.

^{þeir} Fulltrúarnir þykjað og sjá fram á það,
 að beidendur eigi mundu geta sett gildaskálanum
 ann í það lag, að hann geti fullnægt öllum
 þörfum manna, eða itaðid í fullum íkilum,
 nema með vernum kostnæði, og það þeim kost-
 æði, er þeir eigi fengja eða gætu fengið endur-
 borgaðan, ef aðrir fengja bryfi til veitinga eða keppta
 við þá, og því mundu beidendur vart ráðast í allan
 þann kostnæð, er leiddi af fyrirtaki þeirra, ef
 það skyldi framkvæmt, svo vel væri, nema

því að eint, að þeir eða eigendur gildarkálanu
 væru einir um veitingarnar, með því mann-
 fjöldinn er eigi svo mikill hér í bænum,
 nje heldur aðrokrinn, að fleiri en einn geti
 haft nokkurn veginn noga atvinnu af
 veitingum, og geta því fulltrúarnir eigi
 annað en lýst því yfir, að þeim virtist,
 það æðskilega fyrir bánum sjálfum, að
 átrir eigi fengju leyfi þvertí til veib-
 inga eða til að taka á móti gættum
 mönnum til gistinguar, svo lengi gilda-
 ikálinu stendur í fullum stikum og
 fullnægir þörfum manna, og endu
 þykir þeim það nauðryndlegt, ef gilda-
 ikálinu á að geta komist í það lag, að
 hann fullnægi þörfum bæjarins. Þeim
 þykir það og sjálfsgæð, að skiptamtunatur
 eigi muni veita neinum öðrum njeðt
 til veitinga eða til að taka á móti
 gættum, nema því að eint, að fulltrú-
 unum áður gefist kostur á að lýsa
 yfir álitinu sínu, og þykja þeir það og ^{þetta} ganga að því
 virti, að skiptamtunatur eigi muni ~~veita~~
 gjöra það, þvert á móti álitinu þeirra, þar

Skjal þau er með bræfi yðar fylgdu,
 sendað yður hér með af þess.
 Hlfr. J. Guðmundsson þ. Jónsson. J. Þórtarson. Hlfr. J. Pétursson.

2. Febrúar
 til bæjargjaldkva.
 C. Robb.

7.

25. 22. gr. tilskipunar 27. d. nóvembermánaðar 1846
 er þi svo fyrirmælt, að fulltrúar bæjarins
 skuli að minnsta kosti eittrium á hverjum
 þremur mánuðum heimita nákvæma gjóðingjafna
 af gjaldkera, og vert þey fyrir hönd fast-

1856.

Mánadardagur

fráanna að biðja yður framvegi að gæta þeirrar
skyldu yðar, og senda mér þessa skýrslu á hverju
hálfu mánuði, og þá fyrst í lok næsta mánaða.

Wtr.

4. d. febrúarmán.

8
Hér með lét jeg yður vita, herra kanselírati, að
umsjón þá, sem gjörð er ráð fyrir í 22. gr. tilsk. 22.
nóvemberm. 1846, að fulltrúar hafi með stórfleum
þeim, sem unnin eru á kostnað bójarins,
hafur lönthásmáttarfulltrúi þeir þórtas
þou tekið á hendur þennan mánuðinn.

Wtr.

1. d.

til bójarfógeta.

9
A fundi þeim, sem bójarfulltrúarnir áttu
með sjer ^{hinn} 2. dag þ. m. kom þeim saman, að
naðryuleyb væri, að þá ^{þeir fengju} til yfirlesturs skjöl
þau og brjef, er rituð hafa verið um
stofnum barnaskóla hér í bænum, áður
en þeir kvæðu upp álið sitt um það mál,
eins og þjer hafist skorad á þá um í brjefi
yðar, dags. 15. janúar þ. á., og verð jeg því
fyrir hönd fulltrúanna að biðja yður að
ungangast það, að þeir fái þessi ungetnu skjöl.

Wtr.

1. d.

til bójarfógeta.

10.
A fundi þeim, sem fulltrúar ^{hinn} áttu með sjer ^{hinn} 2. d. þ. m.
kom þeim saman um, að gjöra þá ákvörðun frá nuni hálfu
að allar reikningar og skuldeimtar til bójarfóts ætlu að vera
komnar til bójarfórnarinnar innan mánaðar frá því skulð
in ^{ad svo miklu leyti, því yðri við komið, og að þeir þannars eigi myndi ávísa þjenu,}
afjelli, með því það getur valdið töluverðri óreglu, er
skuldaþrófur koma inn á stundum hálfu ári eðrajaða.
vel meira eptir að verkæt skuldir er afjalli,
og menn því ákvörðun geta verið beirir að

þessir

gleyma gnesum hinum smærri afvikum við
verkið, eða hvað annað, er reikningurinn hljótar
og þó eigi; ~~í raun þessir vísu, hvort reikningarnir, þessir að fullu réttir~~
Donarb þeir, að þess 17 ald náðsyn þessar
ar áboordunar, og samþykkið hana, og gjörð
hana almennungi kenna.

###

11.

4. d. febrúarinn.
Til bójarfogetas.

Þess hafid med þessu ytar, dagsettu þ. d. f. m. sent
fulltrúunum eftirrið af þessu löggærluradgjafans, dag
sett 8. júní f. á., ásamt med eftirrið þessu ytar til
stiptamtmannsins yfir Íslandi dags. 8. ágúst, 1854.
1° um að fjölga lögregluþjónunum hjer í bænum
um einn, auk þeirra þveggja, sem hingat til hafa
verid, og 2° um að koma hjer á fóh bójarliti
(Borgervæðning), samkvæmt reglugjörð 4. júní
1802 fyrir Danmörku, med þeim breytingum,
er hjer þattu við eiga, og hafid þess i þessu
ytar beiddt álits bójarfulltrúanna um
þetta málefni.

Eftir að fulltrúarnir höfðu vandlega
ihugad málið þetta, og rætt það á fundi, varid
það samgengilegt álits þeirra, um hið fyrra atvæði,
að enda þótt þess jati, að um þann tíma sum
arsins, sem mest sjá manntökum hjer í bænum,
bæði af útlendum og innlendum, muni
lögreglan ^{ni, sem hefur verid} reynast onög hjer eftir, þá sjá þess
þó eigi neina þá náðsyn til fjölgunar stöðugra
lögregluþjóna hjer í bænum, eða neina þá fóh
við hana, að þess getið fallið á, að sa kostnað
ur, sem fjölguinni yrði að verða samfara, væri
verdi lagdur á bæinn, þar sem svo margt
annars þarf við til þess, að koma bænum
upp, og það ^{sem} margt ^{er} hvað med öllu óum-
flýjanlegt, og sem þó heintir mikinn

1856

Mánudagur.

Kostnað, en gjöldin þykja þegar ærin á bæjarbúnum,
 og það þvi síður geta fulltrúarnir samþykkt fjölgun
 ina á kostnað bæjarstöðsins, sem þeir verða að jata,
 að einn næturvörður sje í rauninni ónægur, eftir
 því, hvað þerinn er nú orðinn viðattumikill, en
 óreglu eins getur að borit um nætur og um daga,
 eða jafnvel öllu fremur, en þá ^{er} þó miklu óþægna,
 að þá menn til hjálpar til að afstýra óreglunni,
 ef þú fyrir fellur, og þeir þykja þó jafnvel ganga
 að því vísu, að eigi muni líða á löngu, ef ráta
 skal ^{nokkuð} þvi, hvað þerinn hefur þakkað hins dæmi
 árin, að brýna nauðsyn beri til, að setja annan
 næturvörð, auk þess eina, sem nú er, og laun
 hans muni þerinn sjálf sagt verða að borga.

Um hið annað atriðið, hvið koma ikki á
 fóð bæjarliti hjer í bænum, samkvæmt reglugg. 4. júní
 1802, með þeim breytingum, sem ljer ættu við, þykja þó
 fulltrúarnir eigi geta sagt neitt vísb að sinni,
 með því engar uppástungur eru fyrir þá lagðar,
 hvornig eða hvarjar þessar breytingar ættu að
 vera, enda hefur fulltrúunum eigi verið send
 hin nefnda reglugjórd; en þó virðist þeim, að
 slíkt fyrirtæki mætti verða að miklu gagni, ef
 því yrði haganlega fyrir komið, og samkvæmt
 þörfum og ástæðum bæjarins, og ef til vill, jafnvel
 nauðsynlegt, er þemar líða fram; verða þeir því
 að biða þess, að fyrir þá verði lögð til ihugunar
 nefnd reglugjórd með tilatludum breytingum, og
 munu þeir þá svo fjótt, sem orðið getur, stýra yður
 þá álitu rínu um málið. En með því þetta fyrirtæki
 mundi verða að eiga sjer nokkurn aldur, áður en
 það kemist á, en það þó á þeim böginn roður

ad líkindum, ad af hinum fjálsu verðum leidi þat,
 ad meiri lögreglu þurfi við svo sem um tvo mánuði á
 tímrum, en þingad til þessur verid, þá virðist full-
 trúnum, ad þótt mun verði á, ad taka svo sem 2
 menn ad auki, lögregluþjónunum til aðstoðar, um
 þann tíma ársins, þegar mesh er aðroknu ad þau.
 um; en kostnaður sa, er af þó leitar, vona full-
 trúarnir ad verði samkvæmt upplýsingum al-
 þingis i tamar greiddur úr jafnaðarsjóði
 rætturamtis.

Alþingiskona. J. Guðmundsson. J. Þósson. J. Þóðarson. J. Petursson.

16. d. febrúar.

12.

Til bójarfogeta
 aus.

Hjer með sendi jeg yður reikning frá Egli bóttbúðar.
 Þóttyni, sem fulltrúarnir þegar hafa ávísad af míni
 hálfu, og get jeg þess um leit, ad protokollin bók
 jeg til bójarfogeta handa fulltrúnum, með
 þó engin slík bók var áður til; þrátt fyrir
 hef jeg hömuleitid tekið til bójarfogeta i
 bójarins þarfir.

Alþ.

1. d.

13.

Til bójarfogeta.

Með þó fulltrúnum kom saman um á fundi
 sínum i dag, ad byrja niðurlögumina fyrir
 þetta árit nerta fimmtudag þinn 21. þ.m.
 verð jeg ad biðja yður, herra kanselírat, sem
 allra fyrst, ad gefa, nákvæma skýrslu yfir hvaða
 húð hafa verid byggð ný þetta árit, og hverju mikil
 stór grundvöllur þeirra er, hömuleitid hvaða háð
 hafa verid aukin, og hverju mikil hvers um sig. Enn.
 þremur verð jeg ad biðja um lista yfir þá, er fengið
 hafa leyfi til að setjast hjer ad i þannum, og
 hverjir hafa fengið leyfi til að vera lausamenn
 eða sjálfrá sín. Lokains verð jeg ad biðja yður
 um kíndaliskamur hjer i þannum þetta árit, auk
 annara upplýsinga, ef nokkur eru um þessu.

1856.

Mánadardagur.

á að þærhalda við heda niðurjöfunum. ~~W.H.H.~~

14.

3. mars

Til bæjarfógeta.

Hjer með sendi jeg yðar niðurjöfunum á útgjöldum Reykjavíkurbæjar á bæjarbúa þetta áfstandandi ári til þessari ráðstöfunar. Hjer fylgir og með "Skýrslum um búnaðarástandi Reykjavíkur-Kaupstaðar undanmi í Jarðdögum 1855," sem þjer senduð fulltrúnum til hljóðsinnar. ~~W.H.H.~~

15.

4. d. mars.

Til bæjarfógeta.

Með brjefi yðar dagssettu 3. d. febrúar m. s. á. senduð þjer fulltrúnum brjef frá ekkju Vilborgu Jónsdóttur, dags. 29. janúar, í hverju hún beidist endurgjalda fyrir lóð þá, sem frá henni hafi ~~þá~~ verið tekið ¹⁸⁵⁴ til rasis þess, ~~er~~ á lóð hennar var ^{þá} grefid og gjafat raskt þat og stemmað, er þá hafi verið gjört, á lóð hennar, og ~~er~~ gjörir hún i brjefi sínu krefur til bæjarfógeta upp á Ordd. fyrir þetta. Á fundi þeim, sem ~~er~~ vjer undirskrifadur fulltrúar áttum með oss hún 1. þenna mánaðar kom oss saman um að ávísra henni úr bæjarfógeti Ordd. fyrir þennar stemmað á lóð hennar, og virðist þat i alla stæði noeg borgum, ^{fyrir} ~~er~~ þá lóð, sem til rasisins fór, og jarðraskt þat, er vjer gátum fengit upplýsingar um, að gjört hefti verið. Ávísunin fylgir hjer með.

~~W.H.H.~~ ^{W.H.H.} J. Pjetursson. J. Þorðarson

16.

4. d. mars m.

Til bæjarfógeta.

22. d. febrúar mánaðar s. á. senduð þjer herra Kansliráð, ^{oss} reikning frá kveppstjóra St. Ólafs-rými á Hvannakoti upp á Ordd., sem þann Plutarn, er Reykjavíkur bæri að borga

1856

fyrir vegarutningar, ^{er gjörðar voru} á afsjetti Mosfellsveitar
 Seltjarnarneshrepps og Reykjavíkur, 28.
 maí 1855. ~~Því undirskrifstum~~
 fulltrúum Reykjavíkurbæjar kom saman
 um, á fundi vorum þeim l.d. p.m. að ávörðun
 úr bæjarstjórn 4 redd. 48 illk., sem þá sem Reykjavíkurbæjar
 bæ gjörðist að borga fyrir vegabatur þessar,
 því að vjet vitum eigi betur, en að Mosfells-
 veit og Seltjarnarneshreppu bæri að ann-
 ast vegarutningar þær, hvor iðveitum ^{fyrir sig} að
 helmingi, fyrir 1847, en þá var Reykjavík
 partur af Seltjarnarneshrepp, og eptir því
 getur Reykjavík eigi borið að borga
 meir en fjórðungi af vegarutningum,
 enda þó þá þess vegna frá Seltjarnarneshrepp og iðveitum,
 með því oss er eigi kunnugt um, að meiri
 skylda hafi verið lögð á Reykjavík síðan að
 annast meir en fjórðung vegabótanna, eða
 Mosfellsveit ^{þannig} Reikningurinn lágir aður
 fylgir hér með.

Þóðriknou. J. Petursson J. Þóðarson

4. marz

Til bæjarstjórnar

17. ^{herra kansellráð}
 Því með þessu mínu brífi lét þú vitu, að lands-
 yfirrettardómari ^{herra} Jón Petursson hefur kkið á hendur
 um þessan mánuðum, umsjónina með verkum þeim,
 sem kunna að verða gjörðar á kostnað bæjarstjórnar,
 af hálfu fulltrúanna.

Þóðr.

15. marz.

Til bæjarstjórnar

18.
 Tomthúsmannafulltrúum þess i' bænum, Jón Þóðar-
 arson hefur ritat nýr bríf, dagsett 11. febrúar þ.á.,
~~at tilföng af~~ ut ur skólum þeim, sem
 hafa fulltrúanna hafa gengit viðvitkjandi
 stofnum barnaskóla hér i' bænum, og hljótar
 brjefit þannig, ^{þóðr.} þóðr. þú þetta bríf
 Jafnframt og verð þú þessu herra fulltrúanna
 að þora á yður um, að sjá svo til, að málefni

þau, sem fulltrúunum eru send til iðgumna,
verði á iðerriku, að svo miklu orðið getur og
i yðar valdi stendur. Mts.

19.

Eins og yður er kunnugt, herra kanselirátt, var
bæjarsjóðurinn kominn i skuld til gjaldkera þegar
nyár; síðan hafa yms útgjöld á hann fallið, en á
hinn boginn ekkert i hann komið, svo að nú hlöta
skuldir hans að vera orðnar æði miklar, enda höf-
um vjer heyrð, að gjaldkeri hafi neitað að borga
ávisanir til bæjarsjóðsins, og með því vjer eigi getum
búið við, að nokkurt komi inn i bæjarsjóðinn,
altrast svo nokkra neini, fyr en i júnimán-
aði, þá verðum vjer að iðora á yður um,
útreka bænum nú þegar 300 rdd. að láni um
3 eta 4 mánuði með sem hagarlegustum iðil-
daga, því að bæði er það ósamgjarn, að þeir,
sem fjárhæmtu hafa til bæjarsjóðs, iðuli biða
eðir þje sínu, þangað til i júnimánuði, enda
getur þeim orðið það bagalegt. Þá er og það, að
eigi er að hægja til, að fá neinar vegabætur
gjörðar i vor, nema því að eins, að þje iðe
telji að láni; en vjer þyskjum vera komnið að
fullri raun um, að vegabætur þær, sem gjörðar
eru sitari hlöta sumarsins, og enda þegar
fram á haust er komið, eins og að undanfönu
hefur átt sjer stáð þjer i bænum, verði bæjarsjóð-
num eigi að eini margfalt kostnaðarsamari
i hvert iðepti, heldur en eð þær væru gjörðar á
vorin, heldur og miklu iðkulli og óárcitanlegri.
Mts. F. Guðmundsson. Þjótinn. Þjótinn. Þjótinn. Þjótinn.

17. d. mars m. f.
Til bæjarfógetans.

20.

I þjefi yðar, dagsettu 3. dag febrúarmánatari þ. á,
hafið þjer beðið um álið fulltrúanna um
þjef, sem með yðar þjefi fylgdi, frá skola-
kennara H. Þ. Friðrikssyni, dags 2. febrúars.

5. d.
Til bæjarfógeta

Mánadagur

þess efni, að þess sjáid værum, að hvorki gæir nje win, eða aðrar ikepuer, er skemmdum geta valdið, gangi sjálfala og umkirðingarlaus ar un baim.

Þess höfum i hug að þetta mál og rætt það á fundi með oss, og virðist oss, að þetta mál i raun rjettri þeyri nelt undir aðyjörðu lögreglustjórnariunar. Þess jatum það, að það veldur föluverðri óreglu, að ikepuer gangi lausar og umkirðingarlausar hjer i banum og vonumit eftir, að þess sjáid um, að einkum þau dýr, er skemmdum geta valdið, t. a. m. a tímum og i gördum manna, gangi sem minnst, að orðid getur gangi laus um baim, og þess jafufram brijnit það fyrir almennungi, að eigendur þeirra dýra meg túarb vid, að þau verði tekis, undir einu og þau skemmi eitthvad, og þess borga skemmdinnar og þess dýra i b.

Þess jafufram brijnit það fyrir almennungi, að eigendur þeirra dýra meg túarb vid, að þau verði tekis, undir einu og þau skemmi eitthvad, og þess borga skemmdinnar og þess dýra i b.
Þess jafufram brijnit það fyrir almennungi, að eigendur þeirra dýra meg túarb vid, að þau verði tekis, undir einu og þau skemmi eitthvad, og þess borga skemmdinnar og þess dýra i b.
Jón Guðmundsson Thokasen. J. Þorðarson.
Jón Petersson

29. d. mars.

Til bójarfógetans

21.

Hjer með lxt þess yður vita, herra kanselivát, að kaupmatur M. Johnsen hefur af fulltrúanna hálfu tekirt á hendur umsjóinnu með verkum þeim, sem kunna að verda gjört á kostnað bójar sjóðsins i apríl mánuði næstkomandi.

M.H.

29. d. mars.

Til bójarfógetans

~~Kaupmatur konsul M. W. Biering hefur i brijf dags. 28. d. þessa mánaðar sined til fulltrúanna farit þess á leit vid bójarfógetna~~

29. d. mars.

Til bójarfógetans

Nr. 22.

Herra konsul M. W. Biering hjer i boemund hefur ritad fulltrúannum brijf. dags. 28. d. þ. m., hótandi: (hjer brijfid). sem hjer með fylgir: Á fundi þeim, sem fulltrúarnir áttu með þess dag, ad var það álib meira hlutaus, ad 24 stk.

1856

Mánudagur.

^{fyrir hvern vagn um daginn}
 væri allb of lítil borgun, en þeim gænt þó saungjarnt, að
 setja það nokkru nýttu ljá honum vagnana gegn þegri
 borgun, en venjulega hefuri við gengið, með því að
 flutningur á ösku og áburði eptir götum vegi eigi gætt
 valdið eins miklum slytum á vögunum og þrjót
 flutningur, og auk þess væri það og takandi til græna
 að nokkunin væri um lengri tíma, ~~og væri~~ og því
 munur á, heldur en vagnarnir væru leigdir einstakka
 daga; þótti þeim því saungjörri mæla ~~fyrir~~, ^{fram með} að leig-
 an væri fyrir velnefndan kaupmann M. W.
 Biering á Koedin 32 íkk. ^{fyrir} þövern þann virkan dag,
 er vagnarnir væru í hans vörðum, meðan
 á þessum flutningi hans á áburði stóði. En það
 þótti þeim svo sem sjálfsagt, að hann skiladi
 vögunum aptur í eigi sakara stundi en
 þeir eru, er hann tekur við þeim, og sjæu nokkur
 spjöll á þeim, þegar hann skilar þeim, sem
 komið hafi í hans vörðum, þá borgi hann
 þau að fullu. Að öðru leyti þótti fulltrúnum
 það takandi fram í skilmálunum svo sem sjálf-
 sagð, að undir eins og þeirum þyófti á vögun-
 um að halda, ^{í sínar þarfir} þá yrði hann, að ~~verda~~ ^{verda} teita þá
 af hendi, en gæti þá fengið þá aptur, þegar þeirum
 væri búinn að teita þá.
 Þetta látum vjer yður hjer með vita til þrekeri
 ráðstöfunar.

M. W. B.; J. G.; J. P.; J. P.; J. P.

Nr. 23

Í júlímánudi 1854 ^{báð} fulltrúar Reykjavíkurbæjar yðv,
 herra kanseliráð, að fara því á flöt, við þá herra kaup-
 mann H. St. Jóhannsen og Egil bókbindara Jónsson,
 að steinsetja rennu þá, er þeir höfðu grafið
 með fram Kirkjugarðsvegnum að austan,
 að 24 íkk.

29. d. mars m.
 Til bæjarfógl.

án þess þeir hefðu það nokkurh leyfi til þess, ~~þ~~ að
 svo miklu leyti, sem fulltrúunum er kunnugt. En
 þingad til þessur alls ekki, við rennunga verid gjörð,
 og af því þessur leitt, að vegurinn er víða farinn að
 iðmennast, og núum iðmennast meira, ef ekki er
 við gjörð. Þess verðum því enn að njósa að iðora
 á yður, herra kanseliráð, að velnefudis menna
 þess sjáid til, að velnefudis mennu gjöri sem allra
 bráðast ^{þess} við rennunga svo, að stigurinn engar
 skemmdir af henni búi, eða að þessur ^{eigi} valdið
 óðrum skemmdum, og bæti þess skemmdirnar,
 sem þessar eru ordnar á veginum.

Eins og yður er kunnugt, þessa þess og
 hladið þessur með fram öllum stikum, til
 að verja brekkuna með fram ~~brekkunum~~
 fjörvinni, er þess þessa þessur á leið af
 bænum um nokkur ár, fyrir ágangi af
 iðmennum, og þessa þessur skulgid úr brekkunni
 þessur í gardsinum, svo að nú eru þessur í þessur
 eptir. Það er nú svo sem sjálfsgæð, að þessur
 muni eigi geta skipt þessur af með þessur á
 tímum, fyrir ein þessur er ~~þessur~~ ^{þessur}
 en þessur viljum vjer þessur yður, herra
 kanseliráð, að gjöra þessur vara við, að þessur
 verði að gjöra við þessur flög áður en þessur
 skila tímum, eða ~~þessur~~ greita ofaraleg á
 það, þessur þessur skila því.

M.H. J. E. J. P. J. P.

Nr. 24.

7. d. aprilmán.

Til bæjarfogeta.

Með því að oss, eins og vjer áður höfum látið í gjöri við
 yður, þessur það svo sem sjálfsgæð, að vegabætur þessur alla
 er bæjarjóturinn að kosta, eigi að gjörast á
 vorin í máimánudi og júnimánudi, bæði sökum
 þess, að þessur er hægra að þessur fólk til þess, og þessur
 verði því kostnaðarminni, en sidari hluta sum

ins, eða jafnvel undir hausti, og jafnframt vegna þeir, að
vegabætur þær, sem gjörðar eru á vorum, eru miklu
varanlegri, en þær sem gjörðar eru á haustin,
og enn fremur ^{vegna} ~~vitum~~ þeir, að vegabæturnar
ættu að vera gjörðar áður en lestir komu, þá
skorum vjer á yður, herra kanseliráð, að sjá um,
að fá þessar vegabætur bótmar upp á undir
bóðspingi, og leyfam vjer oss, að skýra yður frá,
að ~~meiri~~ ~~vjer~~ oss virðis hentast, að bjóða
þær ^{upp} nokkrum dögum fyrir vertíðarlok, eða
fyrr kluta máimánadar, en að það sje birt
almennungi þremur vikum áður, hve nær ^{ndir} ~~upp~~ bóðs-
pingid verði haldid, og vertum vjer þá jafn-
framt að skera á yður um, að almenningur
fái kost á, að sjá skilmálana fyrir viðgjörðinni
frá því að undirbóðspingid er auglýst, annat
hvort í skrifstofu yðar, eða í bæjarþingstof-
unni, og það sje birt jafnframt undirbóðskaldius,
að þeir sje til sjnis og hvar. Los virðis rjett
ást, að skipta vegabótunum í fjórum, 1. að
gjörðina á veginum upp frá Læknun, og
austur að því, er Laugarnesvegurinn most-
ist og aðalvegurinn; 2. aðgjörðina á brúnni
þjerna megin við Gokjuhlið; 3. aðgjörðina
á brúnni niður af Gokjuhlið niður að Foss-
vogi, og 4. ræðning á veginum frá Laugarnes-
veginum og austur að Fossvogsbrúnni, og leyf-
um oss að senda yður uppástungur vorar
til skilmálanna.

Yður er og kunnugt, að í vetur var
talað um, út úr brjefi þeirra Jóns Þórðarson-
ar og Jóhanness Lögat, að leggja ~~stjöldi~~

1856

níjja götu upp á Háskoti, vestan til í bænum, en með því fulltrúarnir eigi hafa fengið ein álit byggingarnefndarinnar um þetta efni, verð um vjer að biðja yður, sem allra fyrst að fá álit byggingarnefndarinnar um, þverni götuna skuli leggja og senda oss síðan, svo að vjer getum gjört ráðstafanir þær, er þurfa þykki í þessu efni, til þess að klíð verði til starfa með götu þessa, sem fyrst að orðit getur.

Hins sama verðum vjer og að biðast, að því er mestir götuna austan fram með gildaskilunum, milli hans og Löngas-húrs, er brýna nauðsyn þer til að lagfæra, ef hún á að verða monnum geng, er blautt er um
 J. Guðm. Þ. Johnsen. Jon Þordarson. J. Petursson.

ad Nr. 24.

1. Spilmálar

fyrir aðgjört á veginum frá læknum í Reykjavíki, austur að vegamótum við Laugarnesvegin.

1. gr.
 Ofan í veginum allan þer að flytja noegilega þykkt lag, svo að úti af halli á bátar klíðar; Skal ofanburður þessi vera frá læknum og austur fyrir þverrennu þá, er liggur gegnum veginn á austurpart hans, vera af sjávarmöl, en frá nefndri þverrennu og austur að vegamótum má hann vera af göðu malarkenudu efni úr holkinu þar hjá, ef fengið getur.

2. gr.
 Verkinu skal öllu lokit fyrir jónsmessu ní í sumari, þinnish þá gallar á verkinu, þer að bæta þá eftir óvithalbra manna mati, og dregt það frá verkalaununum; þó má sá, sem verkið hefir ~~þessa~~ tekið að sjer, sjálfur bæta galla þessa, ef hann vill, og skal hann þá verða búiinn að því innan 8 daga.

3. gr.

Þegar verkid er hálfnað, getur sá, sem verkid vinnur, fengið helming verkaláuna, en hinn helmingur greiddist honum, þegar verkinu er lokið og búið er að gjöra við galla þá, er á því kunna að fimm ást.

4. gr.

Sampykki lægsta bóts er komið undir þegar stjórnmenni, og líka sá, er búið hefur gjört, þá að vita annaðhvort innan íslarhrings.

2. Skilmálar

fyrir aðgjört á brúnni hjerna megin við Þorsteinsklöð.

1. gr.

Öfan í alla brúna ber að flytja nægilega þykk lag af góðu malarkeundu efni, svo vel halli út af hvervetna á báðar hliðar.

2. 3. og 4. gr. sem áður.

3. Skilmálar

fyrir aðgjört á Fossvogsbrúnni.

1. gr.

Við brú þessa ber að gjöra hvervetna, þar sem hleðslan í hliðunum er færin að bita, og bera öfan í brúna gott malarkeunt efni öfan í allar tautar, svo að brúin alstæðar verði nægilega ávöð, og ræsa fram hvervetna, þar sem þess þarf við, beggja vegna með fram brúnni.

2. 3. og 4. gr. sem áður.

4. Skilmálar

fyrir vegarvörðing frá vegamótum við Laugarvegjökul, og ^{áður} ~~áður~~ að Fossvogsbrúnni

1. gr.

Vegurinn rýðjast allur ^{því} vel að allir lausir steinar sju teknir úr götumni, og ^{þeim} flýgt nægilega langt burtu, nema mól ein, og grafin ræsi út úr veginum allstæðar þar sem þess þarf við og unnt er svo vata lígi náð að staðnema í götumni

2. 3. og 4. gr. sem áður.

1856

Nr. 25.

12. d. apríl.
Til bójarföj.

Í bryfi yðar dagsettu í dag, hafist þjær, herra
Kansliráð, beiðst álits fulltrúaanna um það,
hóort eigi mundi rjettast, að halda leiguuppbót
á þalgarðsparti þeim, sem barinn á, af fyrverandi
löd prentsmíðjuunnar, og hóort hefur leigubúnum
xthi að vera frá l. d. naim. þ. til 30. d. aprílm.

neita á, eða 31. marð. Ennfremur gekist þjær
þær ~~sadd~~ þess, að ^{Kálgarðs} partur þessi sje settur
til gótu nðar meir, eger leggja xthi mður
í gegnum kirkjugarðinn gamla, og yður
þygi ástæða til að fara að undirbúa þá
gótu, með því að fyrirskipa, að sljetta leidin,
og taka burtu legsteina.

Þjær ræddum mal þetta ^{mal} fundi þeim,
er vjer áttum með oss í dag, og vorum vjer
allir samdóma yður í því, að sjálfsagt
verri, að bjóta ^{upp} þess ^{til leigu} unrædda kálgarðs-
part ^{til leigu} þessa á, og virðist oss leigubúnum
rjettast ákveðnum frá l. d. naim. þ. á. til
31. d. marz mánaðar 1857, svo að því verri
til eptir það að leigubúnum verri á enda,
þjær að bjóta hann upp til leigu neita á,
og fyrir þann, sem leigti, að klymna að
honnun, og bera í hann áburð, ef þonun
þetti þurfa, áður en ra' húi hann, er
vant er að ra' í gærða. Ennfremur virðist,
oss rjettast, að sje sett í skilmálanu fyrir
leigunni, að leiguma eigi að borga innan
1. d. janúarm. 1857, svo að húi geti komið
þena árs reikning.

Það fara þjær um gölu þá, er settad er
að lögð verði mður í gegnum kirkjugarðinn
gamla finnst oss eigi þúi til honunum enn,
af m

enda eru nú öll leidi þau stöðuð, sem engar grundur eru um, en segstinnar þeir, sem þar eru, virðast oss vel mega liggja þar fyrst um tímu, eftir að verkningar þeirra, er þar tvíla undir, ergi æðkja að flytja þá burtu.

Höfudrituou. J. Gudmundsson. Þ. Þórunn. J. Þ. Þórunn.

Nr. 2. D

12. d. aprílsm.
Til bæjarfólkta

Í bræfi yðar dagsettu 27. d. marsmánuðar þ. á., hafid þjer, herra kanselirát, ætth álit vort bæjar- fulltrúanna um þ. uppáskun yðar, dags. 26. d. marsm. 1856, um það, hvernig hagar leyast mundi mega hagnýta móland bæjarins.

Uper erum yðar sáundóna í því, að nauðsyn berit að homa beita skjulegi á móupptekt í landi bæjarins, en þingad til þesur að þjer ^{stað, en með því þjer} ^{eda hvernig þjer hagar} eigi vitum, hvern mikið mólandid er, þyðkjumst vjer eigi geta hveidid upp álit vort um þetta mál í þetta skipti; ^{með því oss} er þó meik gedi, að fara í þá stefnu, sem þjer hafid stungið upp á í bræfi yðar 26. mars þ. á, undir talulid 2, þá verðum vjer að fara þitt við yður, að þjer fáið yfirkenmara B. Gunnlaugsson, gegn sáungjarnri borgur til þess að mala upp allt land bæjarins ní í sumar, og þjer staklega mönygrarnar, Amarkólinygrar, Vatnomyri og mygrarnar þjeris vettan bæinn, og þúa til uppdratt yfir, og verðum vjer jafnþamt að áskilja oss, og að homa oss ^{saman} við herra Gunnlaugsson um nákvæmara fyrirkomulag á mælingunni, og hversu stórar ^{spildir} skuli afmarka á uppdrattinum. ^{Meira hluta vortum} ^{þjer} getur eigi verið, að það munni vara kostnadi, að setja neina remsjónarmenn yfir mótekjuna í sumar, enda eigi ^{með því} ^{mundi} ^{enda eigi} ^{þjer} að þentugt að leggja þóll á ^{þjer} hvern hest af nó, sem upp vari tekinn, ^{með því} ^{mundi} ^{enda eigi} ^{þjer} að

komast að, hversu margi heita hver^{einn} leður
 upp í landi bójarins. En aftur á móti
 verðum vjer fátlega að skora á yður um,
 að þjer sjáid til þess, að þeis meun, sem
 eigi eru bússettir í Reykjavíkurbínghá,
 eigi taki upp nió í landi bójarins.

Vjer erum allir á þess einu máli um
 það, að hjettark sje og óunflýjanlegt, að
 grafa igna skurdi um niðrarnar, einkum
 Vatnsmýri, til að veita vatni burt úr
 grofunum; og með blíðs en með því að svo
 langt er um liðit, síðan að nefnd in, er
 um það átti að segja álið sitt, ~~þ~~ kom með
 uppástungur sínar, dags. 7. febrúar 1856,
 þá munum vjer síðar skýra yður frá því,
 hverja skurdi gjöra xthi um niðrarnar,
 H. M. Frídríksson. J. Þorsteinsson. J. Þorsteinsson. J. Þorsteinsson.

14. apríl.

Til bójarfógetans.

Nr. 27.

Í brjefi yðar dagsettu 27. marsmánaðar þ. á.,
 hafid þjer, herra kansliráð, getid þess, að stjórn-
 yfirvöldin með brjefi sínu 16. d. febrúarar.
 þ. á. hafi úrskurdat, að jörðin Alitarkúis
 gróti að alíkæðs vera orðin eigi Reykja-
 víkurbajar með konungjuúrskurdi 24. d. febr.
 1835, og að eptirgjaldit skyldi framvegis gjaldast
 í bójarhóð af ábúandannum, en þannum
 beri aftur að gjalda Helyafellspresti. afgjald
 það, sem ákveðit er í konungjuúrskurðinum,
 sem þegar var nefndur, og að þjer hafid
 þinglýst þessu brjefi stjórnsýfirvaldanna. Því
 næst getid þjer þess, að ~~ess sje eftir vóðe~~
~~komid upp á brjef þjer þjer hafid brjef frá~~
 Helyafellsprestinum, dags. 15. júní þ. á., en
 þar sje að eun getid um afgjaldit af
 Alitarkúisum til juldaga 1855. En síðan
 hafid þjer gengid brjef frá þri. Þ. Þorsteinsson

dags 11. p. m., þar sem hún skýrir frá, að presturinn
 á Helgafelli, sjón E. Thorberg hafi skrifað iðer, að eigi
 samþykki það, að hún greiði afgjaldit eptisjörtuna
 í bójarjótunum, ^{og hann vilji ekki sleppa umráðum sínum yfirjörtunum}
 það skylda hún, að greiða honum afgjaldit, en eigi
 afgjaldit bójarjótunum, svo lengi hann eigi sátt
 þykki það. Því næst beitað þjer á líks full-
 trúanna um, þetta þvermig í málit eigi
 að taka, og hvor þat eigi nuni njettað, að
 rita skiptsýfirvöldunum og beitað, að þau
 beinlínis skipi prestinum á Helgafelli að
 sleppa umráðum sínum yfirjörtunum, og
 honum einkum haldit til, að afhenda
 byggingarbrjefit fyrir Hlutarhúsum til
 átektunna af bójarjörtunum, og jafn-
 framt láta þau E. Thorbergu vita, að hann
 eigi lengur hefði umráð jarðarinnar.

Þer höfum iðergað þetta mál vandlega,
 og rætt það á fundi með oss, sem hjer ritum
 þjer vor undir, og vorum ^{þess vandröðna og} allra einstuga í
 þjer, að hit beita rætt til að ná jörtunum
 undir yfirráð bójarinnar væri það, að rita skipts-
 ýfirvöldunum um þetta mál, og segja þeim
 frá, þvermig málit hún væri komit, og jafnframt
 beitað þjer, að þau iðerust í málit, og gjeru
 enda á þretunum, annaðhvort á þann hátt, er
 þjer hafið iðengit sepp á, þ. e. það þau beinlínis
 skipuðu prestinum að sleppa umráðunum
 og afhenda byggingarbrjefit fyrir Hlutarhúsum,
 eða á annan hátt, er þeim þerri betur vit
 eiga, og jefum yðer ^{hjer með} hender að rita skipts-
 ýfirvöldunum um þetta mál.

Skjölun endast yðer hjer með aptur.
 H. H. Friðrikson. J. Guðmundsson. Þ. Þorsson. Jón Þorðarson.

Nr. 28.
 Í brjefi yðar, dags 12. p. m., hafið þjer herra
 Rannsóknar, iðengit sepp á þeim þvermum þjer.

19. apríl
 Til bójarfo-
 getans.

1856

Mánadagur.

25

Aptur á ^{höf} hvar ^{loti} ~~laginum~~ þinnu, og oss miklu njóttara
 og eðlilegra, að búið ~~þarveitastalegra~~ ~~þarveitastalegra~~ ~~þarveitastalegra~~
~~þeirra manna, er einhverja orsaka vegna eigi þarveitastalegrar~~
~~þeirra, er eigi vera þörf um verkið, vori alls~~
 enginn gæmmur gefinn, og þat vori tekið fram
 í skilmálanum. Á hinum þess uppáttungur
 yðar um breytingu á skilmálanum föllumb
 við aptur á höf að öllu leyti, nefnd. að
 freikerinn til rannþykkis bojarstjórnarinnar
 á legða búið yðu að ~~erum~~ 2 rotarhringar, og
 að klitastöngvegendur sjess háttir ^{alík} bojarstjóra-
 innar um þat, hvort verkið sje vel af
 hendi leyst.

Uper erum yður að öllu leyti samdóma
 í því, að eigi sje vert, í þetta skipti að laga
 stefnu þarvargötu, t. a. m. með því að flytja
 inn hálgardinn hjá húsi Sigurðar á ^{Þá}
^{grímungu} enni beri að einn ^{þess} laga gjöra við götuna
 eins og hún er sudur að norðurturni á Sutarbe
 og beri virðis ^{þá} oss, leggja fyrir, að laga rennuna
 sudur með gilla skilmálanum, hjósi Mad. Halgareu
 og snittkara O. Guðjohnsens, og gjöra hana bema,
 og bera ofan í götuna með þar sem þessi
 þarf við, en lekka hana í sudurendann.

Um ^{afgjörðina} skólavörðunni virðis oss njóttari, að láta
 búið að ákveða fyrst um tínu, þangað til
 búið er að halda undirboðsping á vegabótunum
 þeim, sem nauðsynlegar eru og ákveðnar, og
 sja má, hvernig á fjárhag bojarins nuni skanda
 eða hvort notkurt sje nuni verða afgangur til þess,
 og því ríður þáinn mér klita vorum ástæða til, að
~~ákveðum~~ ^{afgjörð} ~~þess~~ til skólavörðunnar, ^{núna} sem yður er kynnu, að í fyrra
 var þat ákveðið af bojarstjórninni, að skólavörðunvegurinn
 skyldi vera ^{afgjörð} fyrir fölgangandi menn, og engar
 þrestaförðir eða vagna-umferð skyldi leyft á þeim
 vegi, en þetta ~~orðið~~ ^{skulu} sje þar ^{og ákveðið} ^á þat, að þar skuli
 Östunsson, er við skólavörðunveginn gjörði í fyrra

Mánadagur.

1856

skýldi þetta árið þá nokkru viðbót til að fullgjöra vegum
 og halda þeim við; en nú getum vör eigi dultist
 þess, að um vegum var í fyrra hættu farið bæði
 með vagna og hesta, og er eum; en vör eum
 staðráttur í því, að vegir vegurum eigi alþjóðlega
 fríðastur fyrir hestadegum og vagnum, ^{sem} ^{og hann erinn þess í kenningum, sem}
^{af þess konar umferð hlýtur að leiða, eigi að gefa samþykki vorkill,}
 að kostad þessum skuldungi eigi a hann
 fremur, og því verðum vör alvarlega að
 skora á yður um, með því oss þykist nauðsyn
 til þess, að hafa einhveru þann, er óskemmd
 ur iðe af hestum og vagnum, og mönnum
 því þær tilgangs, hve nær um vera skal,
 að taka einhver þann rátt, er dugi til
 þess að fríða vegum, og takist yður
 það, eða þær sjálf yður, ^{það} ^{samt til þess,}
 það þá að sjá um, að postlatur
 Petrusson sem fyrst gjöri við hann
 þessu áliti meiri hlutans gat þótt
 þismannafulltrúi ~~þess~~ þess þóttarson
 þó eigi verit sannleoma að því leyti,
 um honum virtist ^{upp að skólavörðunni} vegum ~~þess~~
 að standa öllum opnum, þótt
 heldur væri með hesta eða vagna

27. d. apríl.
Til bæjarfógeta

N° 29.

Þess bréfi stiptu fyrir valdanna frá 10. October þ. á.
 þessir Kulturráðherraum bodis þeim, að semja nákvam
 a dættun yfir það, hvat kosta mun di að
 koma her upp barna skóla í Reykjavík, og
 eins yfir það, hvat snóli dá mun di óslega
 kosta, er því hann væri á komnum; skýldur
 þann taka með sér, til að gjöra dættun þessa
 þó meum, er best þessu skyn á neal efni,
 ástundum yður og dómkirklispræstium, og að því
 þessu leita álits bæjarstjórnarinnar um
 það, hvernig útvega atti þessu þá, er til

þerra þyrfti, og þafit þér nið samkvæmt þessu
 sent oss, þegar fulltrúinn Reynja vínar með kvit-
 ungu bréfi yðru frá 18. janúar þ. á. áminni af
 bréf skiptisráðgjafanna á samt með áallun yðru
 og dómhistóru þessins yfir þessu lögjöldi, og
 óháð, at vér sýntum frá áliti voru um þat,
 hverni þess mundi at fá áminni þess feins,
 og þess og sítar yðru kvitni vorri þafit sent oss
 8. f. m. skjól þau, ei ríkt þafa verið um smál-
 efni þetta. Um leit og vér nið þess með
 sendum yðru aftur ári áminni þess fylgi skjól, skul-
 um vér leyfa oss at segja yðru frá áliti þess,
 er ofan á vart metat vor um áminni þess með-
 efni, og er þat þessu í táhæð. —

Eftir fyrri þess áallun þessa 5000rd til at
 byggja hús handa barnaskólans og 1000rd dr-
 lega til launa handa þessu kemendum, til at kaupa
 þessu fyrir og annat, er á þess at halda í smólau-
 um, og eins til vitarhalds húsinn.

Vér viljum nið myndu oss, at komu metta
 upp tímbarhúsi fyrir 5000rd, er nægri fyrir skól-
 ann, þó mundi einginn afgangur þess af averta, en
 vér áttum þess á metta, at þess órlega útgjöld í
 smólans þessu, aldrei mundi geta ortit svo
 lítill, sem í áalluninni stendur.

Fyrir og þess er þess ekki meinsat á laun
 af þess 5000rd, er smólakúrit á at byggja þess fyrir, og
 skilþess er ekki í, því þess er slepp, þess sem
 þess þessu þessu engu fyrirleggjandi þessu þessu
 er þessu geti verið til þessa, heldur þessu at taka
 þess til launs, og verður laun þess af á ári þessu
 200rd, eins er þess og áttist, at þessu at byggja
 nið yðru af þess, og þessu þessu áttu þessu þessu

at gjörðir, yrði at leggja upp til þessa svo sem
 50ndl árlaga, auk þess sem af lönum þessu at bygg-
 a líklega nokkurt optur á ári hverju. Þú virst-
 ist þannig, at til þessa alls réttu árlaga
 þessa at öbla í hilt áskunnata svo sem 300nd
 þessu einu, og mun þess ekki of mikil.
 Í annan máta erum vör samþengd.
 um áskunnarinn at með öllu sam-
 dómu á þessu, at þessu vildi sjá mikil
 á þessu, at þessu duglyandi manni til at vera
 yfirbærinn á skólunum, og þessu um-
 gjöring yfir börnunum, þessu einu sjá
 með þessu skilýrði, at þessu veri þessu
 starfi fullvaxinn, mundu munu láta
 þessu einu á skólunum og skólum geta nátt lífgang
 í sínum, og þessu er einu átt sétt, at til þessu at
 geta fengið öllum manni og geta haldið honum,
 þessu lönu þessu at vera sömasamleg, en um
 virðast 50ndl - þessu þessu virst þessu, at þessu
 mátti vera lígulaurt á skólunum - sé einu
 lönu þessu öllum manni þessu, þessu sem allh
 kostar svo mikil, og þessu er virst, at veri þessu
 þessu einu hönnu, at geta fengið þessu þessu, at
 annat umbatti þessu á laudi, og af öðrum þessu
 munu ekki sönn not, mundu þessu þessu
 velja þessu vey, at sakja þessu, nema þessu öðri
 von á þessu í þessu einu virst skólunum
 með þessu einu. Þessu getum þannig vorka
 iunguðat oss annat, en at þessu góðu eðli
 nokkur áv, at þessu lönu þessu til 60ndl, og einu
 of til vill gefa þessu vorkun meiri þessu í
 þessu, þessu fram litu skundir. Lína mundu
 einu þessu þessu til at vera þessu þessu á skólunum

um
 márg
 ríð þessu
 at þessu
 3, en
 tinnu
 150
 100
 3 þessu
 vorku
 um
 gjöra
 mun
 30
 þessu
 þessu
 4 þessu
 a þessu
 tinnu
 \$
 at þessu
 munu
 þessu
 reglu
 þessu
 stuð
 dönu
 á þessu
 g ren
 þessu
 meir
 at u

1856.

um fyrir 100nd, þó hann yrði að koma þar í 500
marga tíma á hverjum degi árið íh, sem gjörð er
ráð fyrir í upp háskíni til smáa reglugjörta sinna,
að kunnstan skuli vera, þar þekkirur eiga að vera
3, en kunnendurnir ekki nema þveir fyrir utan
tíma kunnarans, og mundi þó ólítt neygaðla
150 til tíma kunnarans.

Í þriðja lagi hafist þið gjörð ráð fyrir þó, að
100 til 120 börn mundu sækja smólans, og skat
3 kunnendur neyga handa þeim; en ver getum
varla skilið í þó, að einn kunnari, einh-
um af þeim, ~~sem~~ ^{þann} er óvannur að segja til, sem
gjöra má ráð fyrir, að tíma kunnarans of
mundi verða met fyrta, gæti sagð til
30 eða 40 börnum í einu, svo að í nokkru lagi
þer, og öllum ver, að varla mundi veita af
4 kunnendur, ef börnin voru 120; og laundhand-
a þerum 4. kunnara, þó hann sé yvari
tíma kunnari, gætu þó ekki ortit minni en 150ndl.

¶ Ver myndum oss þannig, að tíu árlega
útgjöld í þessum smólans mundu af og frá gæta
minni minna, en í hit allra minnsta svo
sem 1600ndl.

Þó ver ætlu ver, gæti upp háskíni til skóla-
reglugjörta sinna, þau foreldrar barnanna, er
þer verum þá, að gjalda í þessum nokkru kunn-
stueyri met þeim; en ver erum met öllu sam-
dórna samfundum kunnar í þó, einhann af
ástatum þeim, er þar eru af þeim. Sérlega
greinilega og nákvæmlega úllistatar, að ekki mundi
þenta, að hafa kunnslueyrum met hverju barni
meiri, en 32nd um miðvintum og eies að hann gæti
að vera minni met börnum þeirra, er fleiri

1856.

er eitt barni öttu í smólumum. Veri mið sve, at
 20 af börnum þeim, er í skólum gerigjör,
 öttu svo fáttaka at, at enginn kemur sluegri
 þengist, með þeim, of at með hverju hinna
 barnanna veri galdit upp of ritur 240.
 þar margir menn eru síga 3 eða 4 börn, eða
 há fleiri, er í smólum gerigjör, of hjá sum-
 um mundi ekki þátt fullur skóla-
 eyrir, þengist hjá foreldrum barnanna
 í þannar háttu hér eru hit 300nd, 500
 þá yrði at jafna ritur á þessu ári
 leza hit um hit 1300nd meira, en mið
 er, sem á á þessu orðit hér um hit
 100% meira, en gjört var, þar þat, sem
 jafn at ver ritur á þá voru litugir
 1300nd. En þegar gott er at því, at
 meiri hluti kánthianna og hendi-
 annanna eru sárfallakir, of þola engi
 meiri byrði, en sem þeir mið vera, kann
 þengist útgjöld at merta leyki til at lenda
 á þessum renum, af hverjum þó sum-
 ir, svo sem mikottis meiri, er flestir
 þafa svo lítill laun, at þeir verla komast
 af þessu sig of lína sáransalya, eþki von
 þeir min, at latta meira íf hendi-
 ann þessu mið gjöra, sítt svo nokkru
 meindi.

Önnur vortir þessu, at þat er mið
 sem stendur, með öllu ofvaxit spunnur bein-
 lúna, at standast allan þann árliga kostna-
 at, er af ríkum barnaskóla, sem stungit þess
 verit uppá, þeyki at lenda, of erum vör með
 öllum samdöma þessum þessu bein fullbr-
 ann, er ritat þafa um málit, at of þessu

at jafna meiru á hvar lína út þat, þar sem
 veri er, er svo sem 60%. En þar er þvítíð
 þe bati mun þurfa hit ánumara dæmpling-
 uneyra hvar þessa, er upp kunnar reinnar
 út honna, og þar at aukit líbit þrygki í
 allan þinn þorknat, og inr ekki vitum,
 hvatan þat þe allk ætti at tabark, er á brestum
 verum ver at álita, at epinn hljóti at ræta,
 og at ekki sé hugsaunda til, at svo stóð
 u, at stopna þer ánuman einn barnaskóla,
 sem mun rættis, hvat myndum og naut sgn-
 þegar sem þann svo kynni at virstark.

Auk þessa þulum ver mi leyfa oss at geta
 þenn, at þat lítir af sjálfu sér, at snólinu gæti
 ekki ánumstat ar settur, er mitt í barnum,
 held á Austurvelli, svo at sem flest af börn-
 unum ætti sem skammt í þann. Nú
 standa þeir lánþingismennirnir bati þessir
 verðan kaupstatum og einn þessir ánumtan
 þann, og er svo langur vegur frá yrtu boapoyr-
 unum bati megin og inn á Austurvöll,
 at óþort mundi verða fyrir börn á T. S. og
 G. ávi at selja snólanu þeir gæti, í hverju
 illvætri á vetrardag, og þvermög sem forstvari,
 og þat hvís ver á dag, og stundum í hálf-
 elinum, enda þó fullorðnir bati fylgdu þeim
 í snólanu, og selku þau aptur þann gæti,
 fyrir þverju þvernum sem aptark yrðu at
 verða, þar Karlmann þá hafa ánumat at skund-
 a á verkritum hjá lánþingismönnum.
 Þessir lánþingismennirnir getu þannig at áliti
 voru ekki notat snólanu handa þorum

1856.

dá erum, það þessir sem þeir vildu, og þá
þrá þessum virtist og í áskilningu vera gengit,
þar sem þeir er álitit, at af þeim 160 börn-
um, er nú eru í brennu, at millum 7 og
15 ára, myndu at einn saka smólann 3/4
partar, eta þá 3/4 partar; því hefdi þat þótt
umk fyrir alla þar þá, at senda börn ein
í smólann, hefdi engin ástata verið til, at
byggja áskilningu á þeirri gættu, at ekki
myndu allir nota sér af því, þar
sem þó all líkindi hlyfu at vera fyrir
þeim, at allir myndu, ef þeimstær og
umspönur met börnumum yrði gótt og
sem þ vera þari, og þar at auk þess þess
minni, en menn gætu fengið þeim þá sér,
lata börn ein gænga þar, is því þeim all-
um stödi þat fjálfat fyrir, nema því at einn
at myndu yrði at votta þat met allu
áunögulegt. Nú virtist þat þó liggja í
augum uppi, at ef barna uppfræðingur
er álitin sem snylda, er því á sveiðinni
(Communal-Árleggjandi) veri þat met allu
ónög, og þar at auk þess ránglætt, at stopna og
við halda barnasöla met sameiginlegum
yrði þar þá, er at einn gæti gefit börnum
dunna þessir naga uppfræðingur, nema
sveitin þá um leið annist, at þeim aðrir,
sem ekki er unnt at nota smólann, geti á
aiman hätt fengið einn gótt og þess ástærilla
uppfræðingur hunda börnum sér um,
sem þeir, er smólann geta notat. Enn þess
þessum leiddi þat, at sé þat nú rétt álitit,

at ym
notat
fræðingur
yrði
fræðingur
sem
þeirra
u me
getit
ar þar
at þó
vegna
at þó
d stótt
þessir
at þar
þat e
fræðingur
málef
þarna
en þá
at um
þetta
þat g
þessir
fræðingur
þessir
vegna
þessir

at ymbir lánthúsnum ekki myndu geta
 notað skólann fyrir börn sín, og barna upp-
 fræðingis yrði þó gjört út sveitarráðgjafi,
 yrði og at sjá börnun þeirra fyrir nægri upp-
 fræðingu á annan hátt, og það því heldur,
 sem barnauppfræðingum hjá skólanum
 þeirra heldur hann vera ábótavant, og vild-
 u menn seja - hvort ver þó sem fyrr-
 getit ekki getum álikt rétt - at fyrst
 ar lánnum ekki vera svo miklar,
 at börn allra lánthúsnum ekki getu
 vegna þeirra sótt skólann, þá er ástæða
 at hafa þessu þá einu réttum kemna vit
 á skólann, svo það ekki veri dökkt
 fyrirkomulagsins á honum, at sumir yrðu
 at halda börnun sínum frá honum.
 Þá er þeim ástæða, at ef barnaupp-
 fræðingis hér í barnum er gjört at sveitar-
 ráðgjafi, yrðu útgjöldin, til þess at annast
 þarna sem bari, ekli at verða lánnum meiri,
 en hér at frammi er dæmt, og kostur
 aturinn met öllu ókjalfræði fyrir bæ-
 tina.

Ver getum mi ekki heldur séð, at
 það gæhi verið beinlínis samgenging skylda
 bæarbúa, at annast um etur kosta upp-
 fræðingu barna þeirra sama, en sjálfir
 eru fullfærir um það, en þar á meðal, þegar
 þeir, sem at börnunum standa, annast hvort
 vegna efna skoth eta viljaleysis, ekki sjá þeir
 fyrir nægri uppfræðingu, áliktum ver, at veit-

Mánaðarlagur

in iigi að taka að vör uppfræðslu þeirra barna, en þó á
maki fullu endurgjaldi frá þeim, er efni hafa til, að veita
börnum sínum uppfræðingu, en vantar viljann til þess.

Þegar menn mi gata að þó, hvernig þýð er
á bók, eiga allir þeir, er efni hafa, og nokkur vilja að gefa
börnum sínum uppfræðingu, þegar kort á þó, þar
þýð er átt hvers einum að fá til þess, og það þýð
þannig erant kaup, er geta gefið börnum þeirra naga
uppfræðingu, eftir standi þeirra, svo að þeir í þessu
eru ekkert upp á aðra kommis. En einu (og vör
hæfum ávörð, er það hlut á meðal nokkra komit-
húsonanna (og handitna manna, þess barna upp-
fræðingum) kann að vera íbotta vanti, þó bati er
fótaklin mest meðal þeirra, glikka kann oxu hirtu-
semmi minnast, og vör áliðum, að hit opimbera attu
að skerast betur í, en mi er gjört, að sjá þar einu
þarna uppeldit (og uppfræðsluna, en vör verðum þó
jafu þraut að geta þess, að vör áliðum, að þat ekki
geti verið aðgleda sveitarinnar þýð, að sjá um, að börn-
um þessum verði veitt miu uppfræðing, en sem
aðrir bændamenn í veitum þýð á laudi almennt
fá, þat er, að þeim vör kemmt að lesa, og einu þá er
naga tilhögn í barnabardum miu undir um-
sjón þessara, og metti þar und bati, ef vildi, að þeim
og vör kemmt að aðrifa (og reirna).

Þessu vör þýð þessu vör í myndat oss, að
nag mundi vera, að fá einu þýð 2 rad ritta og ul
uppfræðsla bændamenn, er laquis vör að, að segja
til þessum, og láta annan þeirra segja til þess-

umm i þejum fyrir vestur nauðastadinn, en þeim
 apkur börnum i þejum fyrir austan þess. —
 Þórn þau, er iþs álitum ad þygrftu ad apin þerrar til-
 sagnar, þur sem engu þá unga ad, er opti mitt, ef þær
 vilja vita þeim tilhlyf. lega uppfra þess, haldum opt,
 ad á hvejum stadium fyrir sig kemmi ad vera svo
 sem 20; gati þessum hafi þau i 2 þess 3 flokkum
 og latti hvern flokkum safnast fyrir sig á einhverjum
 heldri ba þessum marna, og geuged svo gjalfur á milli,
 (og svo vegurum opti sem minnst fyrir börnum ad
 þora, og erri þygrfti ad byggja þess til þess gjer á þess
 Ef kemmum þess börnum i 3 flokkum, þygrfti þess
 erri ad vera þess hvejum þess, nema svo sem 2 þess
 á dag, þess börnum gatu last þess þess á milli, og gatu
 þess þess, þess ad koma þess fyrir annar stadar,
 þess þess gatu þess, eftir reglum þess, er i þess eftir gjalda
 þess á landi.

Vör allum um, ad kemmum þess fyrir áminnt
 þess erri atti ad vera legr, en 6 man adis á ári
 þess, og ad börnum attu ad veigast ad vinna um
 þessum þess, en þess þess þess, (og árið um
 þess þess nauðsyn fyrir þess, sem ad þess stauda, eftir
 þess þess þess til um þessum ári. — Þess
 þess á hvejum stad, þess þess börnum safnast um,
 þess iþs ad þygrfti ad gjer svo sem 1 - um man-
 þess, er i 6 man ad. yður 8 - , og ef þess usri atti
 i 6 stadi, geugju til þess um ári 48 - þessum
 kemmum þess sig álitum iþs ad nóg usri ad gjer

1856

1200rd, þar hann ætti með sig sjálfum allt sumarið, og
 gæti farið í kauparinnu, þús ummið og þá inn þjé
 á annan hátt. Skattadurinn yðri þvi ulur svo sem
 284rd, og af þessu gjörum iðs ræð fyrir, að varla mundu
 falla á sveitina, nema svo sem 200rd, þar hitt
 mundi fast endurgoldid hjá forðorum samra bær-
 anna, og undir þessu kortuati. gæti þessins vel
 risid, eins og hann og veri skyldur til þess. Þat
 er sjálfsagt, að þessurinn yðri að grein áskot
 upkis þvi, hvar þau bær voru, er ekki þessu
 naga uppræðingur, og segja til þess, eins og all
 uppræðingur og ætti að standa undir munjon
 hand, en þessu þessu, og einn af þessu þessu
 um og einhver þessu þessu, er þessu þessu
 þar til, aliterinn iðs að allu að ganga þessu
 til handa, bati að þá kemarann, þvi til þessu
 þessu þessu þessu, og annað, er þessu al-
 memu uppræðulu þessu gæti.

Þessu þessu iðs að þessu þessu, að
 svo minnir þessu þessu, þessu þessu, þessu þessu
 ræðid af að þessu. uppi kortuati þessu þessu
 svo kortuati þessu þessu, þessu þessu þessu
 þessu uppi á, að þessu að þessu þessu þessu þessu
 þessu almemu þessu þessu þessu, er í þessu
 þessu þessu þessu.

Reykjav. dag 24 apríl 1856.

Þessu þessu. þessu þessu. þessu þessu. þessu þessu.
 (með þessu til þessu.
 ingalits okkars.)

Ad Nr 29.

Þegar vit bitum til allra þeirra skjala og bresta
 er ritut hafa verið um stofnun barnaskóla
 hér í Reykjavík, síðan því fyrst, var breitt 1848,
 og þegar þess er gætt, at síðan frá því febrúar 1850,
 og þat á þeim árinum, þegar íbúar bójarins
 voru varð þrotjúngur at tóla vit þat sem
 þeir eru nú, þegar hér jafnan verið einhver
 mynd af barnaskóla fyrir flerkóll börn bójar-
 búna, og þat þungat hit 1849, þá getur okkur eigi
 þukur virð, er. at allir þeir, sem þetta mátt
 hafa í hugat og um þat hafa ritat, hafi verið
 einhuga á því, at barnaskóli væri hér samt-
 synlegur, eptir því sem hér er áskatt, enda
 erum vit sönnu trúgudennar og at minnsta
 kosti virtist oss þat áskott, at níkkill hagar
 mætti at barnaskóla verða fyrir bójarbúna,
 met því at okkur virtist þat liggja í augum
 uppi, at bójarbúna fengju líklegu barna sína
 bæði ádyrri og fyrirhafnarminni en þeim ver-
 ur þeim nú, enda munu börnin ven-
 jark á reglusemi í ginsum efnum, sem þeim
 nú eigi gefsk kostur á, og má þat vera hvergi
 heilvita manni í augum uppi, sem einnig
 er viturkennt af öllum menntutum þjótt-
 um, at þat er eigi líkell hagar fyrir verk
 fjelag sem er, einhvern í stötum, og stórrí-
 þorum, at þessir upp vaxandi fjaldar þess
 varjast þegar í arkunni á reglu og íþuremi.
 Vit smulum hér eigi fara frekari áskattur fyrir

1856.)

naud sýn smólans, met því sú spurning eigi
 liggur fyrir, enda hefur meiri hluti bójarfulltrúa-
 anna sjálfur jafat naud sýn smólans, er þeir
 þó skringa upp á, at duglegir bondamaur
 þeu fengur til at segja til börnum þeirra
 lömbkúis manna og itruðarmanna, þar
 sem hildozninni er á bótavand, sökum þá-
 hokkar eta hirtuleysis, og jafat, at þess komar
 börur kunnir at vera um 40; og þegar rétt
 er at gát, þer okkur því eigi sú mikil á milli
 og meiri hlukanum; en þat sem eigin-
 lega þer á milli er fyrir komuleg smólans.

At því þer er kostnaðinn smertur, þverum
 mikill þann summi verða, þegar okkur eriga
 brýna naud sýn til þera, at ganga framúr
 því, er þær, þlevra kansellirad, og þlevra Pro-
 fatur Ó. Pálsson, þhafit skungit uppá i þrjú
 ykkar til skipts yfir valdanna, dagsettu 24.
 septemberm. f.á.; því at enda þótt at sú kynni
 at regnar, þegar til framkvæmdanna komi,
 at þið til þess levers þefut sklat þeldur
 þið, þá gótur og vel verit, at eigi þyofhi
 ein mikil til þess, þins og þið þhafit
 sklat i áminnda þrjú yfar til skipts-
 yfirvaldanna, því at þær er erigin sú
 reglugjörð samir eru fyrir skólann, sem
 meir þer i nokkru þundur vit, og
 auk þess erum vit og þeirrar sömu moin-
 ingar, sem virtist vaka fyrir meiri hluk-
 annum, at þafa ölli smólann þeldur smágjörv-

ari í fyrstu, og seinna vegljúðrót snólauspar-
 eptir, því hana motti fá umbata og kemmi
 breyta sníðu dæmum sítar, eptir þud sem
 reynslan tilsegi og þarfir snólaus, og eptir
 því sem berum iðkist efri hit at full-
 koma hanni; en vit höldum þó, at nú
 þegar eigi at stopna skóla þannig lagatun,
 at auka megi hanni sítar, ef þat þotti
 óskilegt, en þess at grundvellingum þyrfti
 at varna, eta stopna nýjar skóla^{en}, þat er aut-
 sjét, at þess þarf eptir uppástungu meiri klub-
 ans, og berum í heild sinni er at eru þott-
 ari eptir en áður fyrir slíkan skóla, auk
 þess sem vit höldum, at þorvelk verði betri at
 fá þá manni, sem ferir sjón at segja berum-
 um hit, fyrir ekki meira kaup en upp á er
 skunget fyrir þá, og einn hlús, fyrir þá borgum,
 sem meiri klubinn skingur upp á.

Þegar vjer í hugum því nort, hverri þje
 þat fáið, er ablat er á at gangi hit skól-
 ans, þat er vjrhaflega 5000^{rdt} til snólahúss-
 ins og drlega 4000^{rdt} til snólahaldsins auk ár-
 legra leigna og afdrags á verði snólahússins,
 þá skulum vit í skuttu máli setja fram
 þessum okkar nú, hverri vjer í myndum
 oss, at þje þetta megi fá.

Vit jatum þat, at etti berum nú þegar eta
 um au nýjý fárra ára, at leggja fram 5000^{rdt},
 og enda þott ekki vari nana 4000^{rdt}, til þess at

1856.

Þessa upp skólahúsinu, þá mundi komum veita
 þat mesta ördugt, og ef til vill, eigi síða myndir
 þái, þá situr nú eigi vertur hjá því kom-
 ixt, at lölu verdu þfe verti at jafna nisturá-
 bejar húa, til hins árlega skóla halds, auk
 þeirra gjalda, sem nú hvíla á þeim. Og því
 virdist okkur því nær ómög. fleyjanlykt, at þara
 þess á leit vit stjórnsins, at þeim láni þfe
 þat, er gengur hit byggingar eta kaup skóla
 hússins, annat hvork leigulauð i 10-15-20
 ár, með þi því at þarinn borgi hit bestum hluta
 af því á ári tvenju, eta af þetta þfe eigi
 þengist leigulauð, þá at þarinn þengi þat með
 leigu, þaf hundrati, og árlegum afdrætti af höf-
 utstólunum, þannig at hann verði at öllu þor-
 atur at 50 árum bitumum, og getum vit eigi trú-
 at því, at stjórnsin verði á þis á, at skyðja at
 þessu fyrirtekki, sem at annar áliki er svo naut-
 synlyk og heillavenlyk fyrir þeim og mest fram-
 allt, landit, á annan hvorn þannu hátt, or vit
 höfum upp á skingit.

Þegar vit þat nokk stóttum þessa okkar um,
 þverni þfe þat fáist, er gengur hit hins árlega
 skólahalds, og sem allt er á, at verði 1000-^{sk}, þá
 verðum vit og at jata þat, at þannu mundi
 veita mesta ördugt at greita þat þfe, auk þess
 er hann grði at gjalda til afdráttar höfustólunum,
 og því þfe skyldi öllu jafna nistur á bejar húa;
 en vit getum samt eigi dulist þess, at vit ver-
 um at álika þeim þarum um löluverð meiri
 útgjöld til almennra þarfa, en hann nú greitir;

því að erjinni getur meðti þá borit, að Reykja-
 vinnubúar eru veigari skattgjöldum háðir, en
 vit höfum fyrir satt að nokkrir aðrir landsbúar
 sjón, og þeir þá fjöli aukningu á útgjöldum sí-
 num, þegar fjárhagar þeirra er borin saman
 vit efna haz annara landbúna, og þjé þá,
 sem hjer er í veltu, er borit saman vit þat,
 sem er annarsstaðar. Enda hafa sveitargjöld
 Reykjavínurbúa áður fyrrum verið miklu
 meiri, en þau eru nú, þar sem h.a. m.
 um ári 1820-1830 sveitarútsvar hinna efnaðri
 bómbúsmanna til fátakra voru þá einu 10rdl,
 auk bójargjölda, þar sem bójargjöld nú eru á einu
 hjá einum bómbúsmanni 9rdl og hjá einum
 8rdl og hjá hinum þatan af stíma, og erum
 vit þó samfordir um, að þá hafi bómbúsmann
 eigi verið einu efnaðri, ein og þáir eru nú, að
 minnsta kosti virdist útveger þeirra og allur at-
 búndur benda til þess, þar sem hann er næsta
 miklu betri en þá, og erum vit á sama máli og
 bójar fulltrúarnir 1848 (þá brjef þeirra dags. 14. okto-
 beru. 1848), að ef á þarf að halda, munu megi
 þetta gjöld bójarbúa allk at 600rdl, á þess að
 þeim sé að neinu íþyngt um of, enda er líka meiri
 hlutinn þá samdöma.

Nú þefur varit gjört ráð fyrir, að Tára
 gömul börn gæzi í stótaum, og þatan af aldri, allk
 til þess þau væru 14 vetra; en börn á þeim aldri eru
 nú sem stendur hjer um bil 160, og munum
 þau óvilk þjölga, eftir þá sem borin verður þjöl-

1856

menningar. Af þessum 160 börnum eru vit
sammfartir um, að 100 summi í skólum ganga,
svo framlæga sem þat þakist, ^{at þessum skólum í útdýpanlegi upplög} at þa kofa kemandi
er til hans, og þeir foreldrar veru skyldir at lita
börnu síu ganga í skólum, er einhverra or-
saka vegna eigi sei þeir, á annan hátt fyrir
samileysi fræðslu. Nú gjörum vit ráð fyrir, at
kennslu línium yrðu 8 mánuðir á ári hverju,
og 1rd fyrir hvert barn um síðustu, þó at
minna virðist okkur eigi at kemrúkaupst möt
vora, og gengju 100 börn í skólum, yrðu þat 800rd
um ári. Nú er þat velt, at yfirir lánþingum
eru eigi fyrir um at greiða þessa skólagjald, og
gjörum vit ráð fyrir, at borim þurfi at borga alls
svo sem fyrir 20 börn af þessum 100, og samleiðis
mestir samgjirni fyrir, at ef tvö eta fleiri syttim
gengju í skólum samum, at borgum fyrir þau yrði
nokkru lagri, en fyrir önnur börn, svo at skóla-
gjald þeir, er sum komu, eigi yrðu alls nema
600rd, þat er með öðrum orðum, at borim þurfi
at stjóta til þess um bil 400rd dolum, til þeirra
100rd, er ekkat er á at gangi til hins árlaga
skóla halds, og þat verðum vit at líta þeim
vel fram um at borga, eins og or, auk þeirra
vaxta áttu afdráttar af andvirði skólaþessins,
sem fyrir er getit.

Reyndar kemur þat at virðast fyrstumi,
at skólagjald þetta sje nokkurt mikit og kífimantlegt
fyrir hina fálaðari heimilisfætur; en fyrst er þat, at ekki
er alþýðu upp á þat komandi, at munda meir um og
meir um þessa barna virna vit skilríkjaþal, þar

sem hit opinbera þarf á ákveðit borð. at klúbark
 til um þetta, og sú smyðla kvölir á þvi, einu og nærri
 klúbinn hefur orðið at jafna, at þér eigi sjer stant,
 þar næst er þat sjálfstæð, at einu og sveitinnverdur
 at gjörlegra at taka at sjer at annast um uppfræt-
 ingu barna hinna eiginlega öreiga, þegar þeir ekki geta
 uppfrætt þau sjálfir, einu verður og at fara meðlunum
 eta húslörunum og á heintingu kemurlagjaldsins,
 eta skólaþeninganna af þeim foreldrum, sem á lík-
 ist, óþaxit eta óþak at greiða þá at fullu. Á þínum
 lögin er þat ádrætt, at þódur barnanna geta,
 af þeir vilja, umrit þer meira einu, eta
 gjört sjer eitthvert meira gagn, en dalsvinti
 nemmi á minnti hverjum, ef þeir venna lausir
 vit ad segja börnunum hit sjálfir þer skund-
 innar, er þeir annast yndu at verja hit hit
 dagsrarinnar. En úr þvi klúbark þarf um upp-
 frætingu unglinga af hálfu sveitarfélagsins, og
 korku áður sá, er af þeirri líkklúbun lídri, þlyk-
 i þerra sem ótru at leuda á þínum efnadri,
 at þvi leyti þínir smáttari ekki megra at þógra
 þvír uppfrædingu sína barna, þá er ádrætt,
 at þvír þínum lagit á þerra verður beiti at vera
 þormlegt, svo at reglulegt yfir lík verði þar með
 þak, en þat áliðum vit ad ekki verði með smólu
 þínum, sem nærri klúbinn hefir stungit upp á þ
 Áun alls þerra þer og þórá vel at geta, at
 þerra smótt á þínum hátt beðark þekjur úr
 þvi sem mi er, en sem hefur drejst og at öllum
 líkindum mun dragast, at þvíra í lag, svo lengi

og þvi svo varit
 at þat geti komit,
 sem flestum líkum
 sveitarinnar eta
 þegarinn at lídri, þlyk-
 leza at þvi gebi átt
 þóttum festir eta allir
 þáfr framh kerk á
 at úþógra þóttum
 þínum uppfrædingu
 og meirittum met
 sem minnistum
 tilkostnadi. En þat
 vita allir, at kemur
 úkaup þvír einstök
 leza húslögur þerra
 er mi miklu meira
 þvír þótt um smótt
 inn, og þat þvír
 miklu ferri tema
 á dag en í skól-
 annu, er rátt-
 gert.

enginn sjer stakleg hvork og enginn brýn nauðsyn
 þynir til þera til meiri þegar útgjalda en mi er,
 og skulnum vit í þáum ordum benda á þú
 hettka, þverrið tekjustofnum motti fjölga, og
 þonum þannig aflark þje til þarfleyva fyrir-
 þekja.

1. Eftir komunglygunu úr skurdi 24. febr. 1835
 or Reykjavírs ordinn gættur eigandi at Hléarshúsinu
 og þegarshjörminu fekk af justisráði Þórsteinen
 sáluga með brjefi hans dags. 10. febr. f. á. leyfi
 hann til þá þegar at lúta til uppsátur fyrir
 Hléarshúsalandi. Ef sjómánumur vari þá úsat
 þar á uppsátumstæð, motti um leit leggja á þá upp-
 sáturskoll, einu þjer og alþáðar annarstatar á
 landinum, og endu þott sá kollur genzi í nokkur
 ár til þess at gjöra uppsátrit þ haghvemt, og
 þagan leyf, þá munndi þó eigi lúta mörg ár,
 þáugat til þessir uppsáturskollar grótu hólvertur
 tekjustofu þjris þáinu, og munndu þonum at
 minurta kosti goat ark vit þat 50 rdl árlega.

2. Þá verðist eum engum ástada til, at
 allir þóinkhúsmeim þjer í þonum skali þea
 eptirgjaldslausk á löt þegarins, endu á þvergi stlkt
 sjer þvergi stat annarstatar á öllu landinu,
 þat vit til vilum, og þat eigi þjer í Reykjavírs um
 þá þóinkhúsmeim, er lúta á einstakra mauna
 löt, t. a. m. á Hléarshúsinu, Landakots og Selsköt;
 og þott sá kollur eigi gróti meiri en 2 rdl fyrir þverm
 þóinkhúsmanum, er enginn getur þó annat
 lalit, er lagð af gjald, og varla nema þelming af

húsmannsholti annorðatar, og alls eigi í neinu
 stöð fráfolandi, þá mundi þó þat fjē, sem þann-
 ig gylðisk, at minnsta kosti nema 250 rdd, eftir
 lölu hömthúsanna hjēt mí. En þó at þat
 drögist at koma upp nýju skýs uppsátri, en þat
 kynnir at þynja ísjárverk, at leggja uppsáturskoll
 á hina núverandi þurrabútas mör, meðan
 uppsátrid er síns og þat er réi, og þó at hit
 sama kynnir at mega seyya um húsmannsholt
 af hömthúsunum þessara ^{eldri} þurrabútas mör, þá
 getur samt ekkert verið á móti, at gjöra öllum
 þeim at skyldu at greiða þessa tolla, sem hjēt eftir
 umma hjēt hömthúsanna mörjett,

3. Nú hafa ýmsir menn fengit bletti störr og
 minni til húrekkuar í landi þegarins, er smá-
 þannan ganga úr eignar haldi þeirra, er nú
 hafa þó, og munu tekjur þegarins vit þat auk
 ark, sjálfstær um 50 rdd. Áður þess á borinn töluverk
 land, sem mí er at öllu arðlaust, og efumst sjēt
 í þó eigi um, at ráttmatti finna til, at borinn geti
 haft þó nokkrar tekjur af þó, h. a. m. siet þó at
 selja í þat gegn árlegri leigu, Sama lengundum sjēt okkur
 um þín þegarins, at voru þau seld einstökum mör-
 landum, um til eignar eta erfðafestu, gegn árlegri leigu, munda
 tekjur þegarins eftir þau verða töluverk meiri, en þar
 eru mí.

4. Þá er þat, at þegar bular mí taka upp mó-
 sinu í landi þegarins ákeppis, og getur þó enginn talit
 sem borinn yfir höfud hafi neinu háf af þó, þótt
 einstakir menn hafi töluverða atvinnu af þó, en af

Mánaðardagur

með myrarnar voru skyldgjafar í sundur, og þannig
 seldar annaðhvort, til eignar eða til leigu gegn örlegu
 eptirgjaldi, þá yrði þat meir tekjustofn fyrir heim,
 og getum vit alls engann ofa á þat dregit, að þerim
 fengi allh at 150nd fyrir þor, og mundi þó sá toll-
 ur alls eigi verða hefningunlegur eða fráfolandi fyrir
 þá, sem með tekju uppr.

5. Þá er þat, at bestar bejar manna ganga
 í landi bejarins, án þess at neitt sje fyrir góldit,
 og getur okkur eigi fundist annat samngjarn-
 ara, en at nokkurn hazakoll otti fyrir þá at gjalda.

6. Þá er Þorkillii sjöto eum ögokit, og getur
 enginn efi á því leinit, at Reyjavínurbor verður at
 eiga tilkall til nokkurs hluta þans, enda virtist
 oss engin aðstæða til, hvers vegna þerim eigi mæ-
 giti þegar fengið sinn hluta af þannum, eptir fölkisgjolda-
 tillötu Reyjavínurbjar (ef ekki Reyjavínurborur ar) þeim
 og þeim er mæ til unneranda mannsjaldar í öllu þinu
 þona Bjálarnesþingi, sem sjodur þess er á nafna þar
 til eignar.

Þun þessat verðit oss full áttáða til í gegnum
 allþingi at reyna til at fá tilskipun 27. d. november
 1846 breytti þannig.

a) at hefilegum skatt skylti gjalda af allri út-
 maldri þat og inn gjotri, sem bejar menn hafu ríft
 til nota h. a. m. húsasundum (Gaanderum), káljörðum
 og slankstáðum h. a. m. 1/3 af þeim skatti, sem gílt
 af húsartáðum.

b) at húsarkatturinn skylti þokka at hitbolu
 af húsinn hafa fliri en eitt lopt, enda eru þess kon at
 hús mjög þarir at hitkart hjer í þessum,
 þaði iðudætur og gegnsetur hús og numdur

þannu vit þetta hversveggi þó aukast, rekkr og edlilegar tekjur, og einu mætti ymislegt fleira til helja, er gæti orðið at tekjur stofnunarinnar fyrir barnum, og okkur virtisk þess þörf.

Þuda þótt vit eigi gætum kredit á einu, hversu miklar þessar tekjur myndu verða allar saman, er vit þegar höfum talið, þengjumst vit þegar hafa lítt ljós rós at því, at tekjur þess, sem þannu þannu þörf, myndu meir háttu deyu fyrir komulagi meina lölu verk meir en þó, sem barnum gæði at stjóta til barna skólans, og þess nisturjöfnustu þegar útgjöld þó alls eigi verða meiri, en þau eru nú.

Þegar þat, er vit þegar höfum sagt, er afgislaust og hludrognislaust i hugat, virtisk oss, at hverjum einum megi þat vera autsatt, at Reykja úinur þor sjé þess meir þegar at leggja fram þess þat, er árlega þess til barnaskóla þess, er at minnsta korki mætti vera gótt bygging og undirbúningur til at auka hann og efla sitar, svo framfarlega sem þess þess til smólahúsbýggingarinnar á þess þess, er vit höfum þess til, og vit getum eigi annað en þess til, at stofnatar verði barnaskóli þess i þessu, og þat er þess þess þess þess at leggja þess i sölurnar i yppkafi, meir þess at vit verðum at alita barnaskóla þess einhverja þess þess, heillavænlegustu og almenning meir þess þess stofnunar, sem nokkur þess getur þess þess, eta til samarleys gagns og framfara getur orðið fyrir þess, fyrir alda og óborna. Og þess en at á kredit verði at þess vit þess þess, viljum vit ræða til, at mælit

Mánadardagur

verdi borit undir bæjarhúla alla, á fundi, eptir
að þetta álit bati meira hlutans og skilar þefur geng-
ist milli þeirra til yfirlitshers og i' hugunar, og
málit sétan þar fyrir þeim nákvæmlega skýtt.
Höndrikuon. Jón Gudmundsson.

29. apríl

Nr. 30.

Til bæjarfóglu

Til vörð upp á heitrad þjóf ytar, herra kanselírát,
dags 27. dag j. má. áhrærandi lagatoll fyrir stórgrip,
er ganga i' landi bæjarins, látum vjer, eptir að þafa
öfrestat hugat þetta máal og rætt þat á fundi,
ekki öfrestat, að þjá ytar, að þar er bæjarfórnin
þefur einn ekki fengit frá antinu neitt vör
upp á þjóf þennar um þetta máal frá 16. má
j. ars, þá ^{seigi} þeim vjer eptir kringumstæð-
unum ^{seigi} ekki fullb tiléfui til að rita skiptant-
unum um þat að ^{seigi} vjer einn þem komit er
Höndrikuon. Jón Gudmundsson.

29. d. apríl

Nr. 31

Til bæjarfóglu

Hjer með lat þeg ytar vita, herra kanselírát, að
herra lögfróðungur ^{herra} Jón Gudmundsson þefur tekit
að vjer umsjón þá, sem ráðgjörd er tilskipum 27.
d. nóvemberm. 1846, 22. gr., með verðum þeim, sem
gjörd verða á kostnad bæjarfóglu, næðkomandi
málmánuð, af fulltrúanna hálfu.
Höndrikuon.

29. d. apríl

Nr. 32.

Til bæjarfóglu

Méð þjefi ytar, dagsettu 18. dag ~~apríl~~ j. má.,
þafit þjer, herra kanselírát, sent oss þjef skýtt-
amtmannsins, dagsett 8. j. má., áranit þjefi prófars
og dómkirkjupredks N. Pálssonar til skiptamtmanns-
ins, frá 31. j. má., og er i' þess þegar greindu þjefi
skiptamtmannsins beðit einn álið bæjarfórnin
innar um þat, hver borgun væri hæfiley fyrir
forsöngvarcunn, dómkirkjunni, þegar hann eptir

ösk manna stæti fyrir söng vit greiðtræir, eða
hjórnavigræir, svo og fyrir organleikarann, fyrir
að leika á organit vit illk tekiferi.

Eftir að vjer höfum ihugad það mál, og rætt
það með oss á fundi, getur meiri hluta vorum eigi
virðt annað, en að eðlilegast sje, að forsonguan-
inn sjálfur stingi stepp á því, hvern borgum konum
þykki málaleg, og að það sje síðan borit undir
boejarfulltrúana. Eins finnst oss það og sjálfþag,
er skiptamtmatunum vikur á i' bojefti innu, að
organleikarinn sja borgum fyrir að leika á organ-
it, er þess er beturb; en það er hit sama um
þann að segja, að osseri hluta vorum virðist
það eðlilegast, að hann sjálfur stingi upp á
borguninni fyrir organleikinn, en það sje
síðan borit undir ^{bojar} fulltrúana; en með því oss
virðist, að þeir eigi verði skyldastir til þessara vanda
starfa, setti með þessari uppástungu þeirra um
borgunina að fylgja þessum frá þeim, að gangast
undir þá borgum, er samsgjörur þessu.
Höf. Guðmundsson. Þjórnar. Þjórnar. Þjórnar.

Nr. 33

I bojefti yðar dags. 23 d. þenn., hafist þjer, herra kaupmá-
ráð, lakid i' gövi, að yður sýkti bojarstjórninni
óvirkkomandi að frita skólavörðstjórinn, undan
hann eigi væri fullgjörður og afhentur bojarstjórninni
og því næst getid þeirra ráða, er yður virðast liggja við,
til að frita hann.

19. apríl
Til bojarfógeta.

Eftir að vjer höfum einn að nýju ihugad
þetta mál og rætt það á fundi með oss, verðum vjer að
bata það alib vort i' gövi, að vjer oss virðist vegurinn
þegar afhentur þegar i' fyrva suman, og að hann
sje fullgjörður, nema það þarf að góða vit hann
á sannan stöðum og bata um hann, og frítun
hans heft i' rauninni verid sjálfsgæð frá því sarið

Mánaðardagur

var að gjöra við veqinn, þó að af ávallt mætti um veqinn fara með hesta og vagna, meðan á viðgjörðinni stóði, gæti svo farið, að aldrei yrði fullgjöldur, með því hann skemmdist jafnframt af umferðinni.

Auk þeirra ráða, er þær gefid um, þyrf. ytar, til að frída veqinn virðist oss, að leggja xtti, við hliðarveqinn, þar sem steyginn liggur vestur úr komum, upp eftir höltinu upp að skólavörðunum, til þess, að utauþojarmennu sæju, að þar eigi væri nein hestavegur, um fremur virðist oss, að hlata xtti garð út frá skólavörðuveginum við skólavörðuna, svo sem 4-5 faðma langan hvorumegin, eftir því sem þojarsþórnin nákvæmar ákveði, þegar verkið væri ^{byrjað} og setja afvísara við ^{á veqnum} gátunelann á milli þessara garða; þá virðist oss og nauðsyn til beras, að auglýsa það í blöðunum, að öll ~~þess~~ umferð með hesta og vagna væri bönnuð um veqinn.

Loysins þeirra, er koma að sumum með fram gjörðunum og notkun hliðarveqna, þar sem það kloppuinn

Eftir því sem á stendur, virðist oss að nauðsyn beri til, að neðsti hluti veqans, upp að kloppunni ^{þyrf. ofan litlu Bergstadi} öllum opnum bæði með hesta og vagna, og mundi þá og nauðsyn að setja einn afvísara ofanvef við kloppuna, þá finnst ^{og ef til vill þessa að vera nokkuð veqinn veqinn upp} og, að leyfa vörðum yfirferð þvert yfir veqinn á einum stað með vagna og hesta, nefnilega austanvert við ^{þar sem vörður hjer i torgit upp} Petrus skúlasouar, ^{þar sem vörður hjer i torgit upp} J. Sæmundsson, J. Þorsson, J. Þorsson, J. Þorsson.

Hil að frída veqinn þyrf. oss

Nr. 34

29. d. apríl Til þojarsþojta

Við niðarjofnumina í veltur hefur ^{þyrf.} ~~í veltur~~ ^{það það þyrf.} hverja gleymt, að ákveða þojargjald skólakennara. Þess líquðronar þetta yfiroftandandi áru, og hófum vjer þá niðar ákveðið það 5 raddi, og ~~í veltur~~ þess að niðarjofnuminn althurr vjer heftast, að tilkynna það þyrfleja þessu velnefndum skólakennara, hvert gjald hans vjer, og gefa honum 3 þriggja vikna ^{með niðarjofnum} tíma til en eigi leggja það fram, eins og vanaleyf er, ^{þá} og þá gefa honum þriggja gátframt í skora á hann, að segja til innan þriggja vikna, ef hannem þyrfir þetta gjald ritt of hátt.

Med þyrf. Hanselli áhræddur um, hoo gatan rætt álib haffu, virðis yfir teyten hafa á at en oss þing að þ lagb husum kaupm þyrf. gjóti, yrdiall geta verði gardsi minni götute ætlu þing vjer mála ash, á áund þann

1856

ad Nr. 37.

1. Skilmálar
 fyrir stætisgjörðinni vestur úr sundinu milli
 Jakobsens- og Fergesens-húsa og upp að Há-
 kotsgjörtum.

1. gr.

Fra vesturhorni á húsi Jakobsens og hinu
 nýja húsi Fergesens skal veginn leggja jafu-
 breittan og sundið er milli húsanna, og
 það alls beina stefnu vestur eftir, yfir þveran
 Borgarabajarhálgardinum, og upp að Há-
 kotsgjörtum; verður að steinklata veginn
 báðu megin, jafna allar niðæðir fyrir
 neðan hálgardinum, og brekkuna, sem vit
 tekur fyrir ofan, en gjöra veginn þáttan
 jafnaflíðandi, hóla- og þétalansan ofan
 að tjóttum timburhúsum. Þar nýtt
 fyrir vestan þau skal yfir þveran veginn
 klata vatnsrennu.

2. gr.

Á því bili vegarins, er liggur yfir þveran hálg-
 gardinum, skal jafuott og vegurinn er klatur,
 festa niður 10 stólpa með jöfnu millibili
 þóru megin hans; þá stólpa leggur þarinn
 til.

3. gr.

Til þess að vegurinn geti orðið allur beinn
 og jafnbreiddur sundinu milli tjótra húsa,
 þá þarf að fylla upp brunnum fyrir vestan
 húsinn, og er sú skylda til þess, er tekur að sjer
 að leggja veginn; til hans má brúka svo mikið
 grjót úr brunnum sem vill og notað
 verður, en þar í móti má ekkert hafa til
 vegarins af því grjóti, sem nú er í hálgardi-
 gjörtungunni.

4. gr.

Enn fremur skal sá, er veginn tekur að sjer hláða íþópul eður grundvöll undir Borgaraborgar hjallinn, þannig að hjallurinn verði fluttur norður á við um fullar 2 álnir; ekki þarf íþópull þessi að vera þverri en ní er hann.

5. gr.

Verkið má byrja nú þegar, eftir að besta bót er samþykkt, en ekki má þó haggja við hálgardinum eða byrja vegargjörðina yfir hann fyr en 1. september; en vegurinn skal algjörður ekki seinna en um lok septembermánaðar. Finnið þá gallar á verkinu, eftir áliti borgarstjórnarinnar, þer að bæta úr þeim, og dregst það frá verkalaunum, þó má sá, er verkið tekur að sjer, bæta um þetta galla, ef hann vill það heldur, en þá skal þeirri umboð lokid innan 8 daga.

6. gr.

Þegar vegurinn er fullgjörður upp að hálgardinum og nógu víðað að sjer af grjóti í hinn hlutann, má sá, er verkið vinnur, þá helming verkalauna, en hinn helmingurinn verður eigi greiddur honum fyr en verkinu er lokid, og bið er að bæta úr göllum þeim, er á þenna að Finnað.

7. gr.

Samþykki besta bóts er komid undir borgarstjórninni, og skal sá, er bænd, þá að vita annaðhvort, áður tótt sótt eru af lofti frá hamarsköggi.

8. gr.

Minna undirbót en 10 íkk. verður eigi tekið til greina, og bótum ófullþetta manna verður eigi gæmur gefinn.

1856

ad Nr. 45.

2. Skilmálar.

fyrir aðgjörðinni á Tjarnargötu.

1. gr.

Þið götu þessa ber að gjöra þannig, að fjetbraitt
 ræri sje lagt 4 fet frá gældarkálannum og húsum
 þeim, sem standa fyrir sunnan hann, alitadar
 jafnlangt frá þeim, og það beint frá kirkju-
 brúnni og suður á mótis við norðurhornit á
 Sudurbæ, og sje það steinsætt þegga veyna, og
 fyllt upp ^{vel} skjöttin með fram húsumum með
 mót. Gatan sjálf skal svo gjörð frá kirkju-
 brúnni, með ^{steinsettu} fjetbreiðu ræri á milli fjetbreiðu, og
 að landhorðurhorninu á Sudurbæ, að hún
 verði alitadar þó nær jafn há frá norðri
 til suðurs, og þó skal grafa hana nokkud
 niður að sunnan, þar sem búngan er,
 en hækka hana upp að norðanverðu, svo að
 steinsetningin í götubrúnum verði
 jafn há ^{stein, vöðva, gnum} kirkjubrúnni, og sita skal bera
 ofan í götuna mót, svo að vel halli að
 rærinu, og vatn eigi nái að stöðumast á
 þenni.

2. gr.

Verkið skal fullbúið innan tóka næsta júní-
 mánaðar, og gatan afhent bójarstjórninni.
 Þyki þá galtar á, ber að bæta þá, eftir atkvæði
 bójarstjórnarinnar, og dreyt það frá verk-
 laununum, en víhi sá, er verkið hefur að sje
 tekið, sjálfur bæta galla þá, er á kunna að þykja,
 á hann heimting á þó, en hann skal hafa
 gjört það innan 8 daga.

3. gr.

Þegar verkið er vel hálft, getur sá, er
 verkið vinnur, fengið helming verkalauna,

en þeim kelmingurinn grættir komum eigi fyrir en
allt verkid er unnið, og galtar þur bætis, er á
kunna að vera.

4. gr.

Lampylki lögta bosi er komit undir bæjar-
stjórninni, og skal sa, er bosit hefur grótt, fá að
vita annastvort, innan tveggja sólarhringa.

5. gr.

Minna undirbot en 10 stkk. verður eigi tekið
til greina. Bodi þeirra manna, sem eigi
eru skilríkir eða fullvæta, verður enginn
gammur gefinn.

Nr. 36.

Í bræfi ytar, dags. 30. d. aprílmánaðar þ. á. hafit
þær, herra kanslirátt, sent oss afskrift af bræfi
stiptamtmanneins dags. 27. s. m., þar sem nið-
spurn er gjört til bæjarstjórnarinnar, þórnig
á því standi, að enda þótt bæjarstjórnin eigi
þarfir þájarins sjer meiri en í fyrra, hefð
byggjargjaldit þegra, nema hja tímbermanni
þrenur einum, og einu þremur þvers vegna
tunnur ~~þe~~ ^{þafi verit} sleppð frá bæjargjöldum, sem
andhim þó vindit að setti að legg setja í ú-
svor, og beidit þær í bræfi ytar skýrslu full-
trúanna um þessi atviti.

13. maí
Til bæjarföj.

Til svors upp á hit fyrra atvitið, skickum
vjer þess gétit, sem brædi ytar og stiptamtmanni
þlyður að vera þunnugt, að eptir tilskipun 27. nóvemb.
1846, að þá þróðunzi þess þjár, er þarf til útgjalda
bæjarstjórnarinnar, að þráföldu þvi þje, er þarf
til þeirra málefna, er stjórnu þessa sjer,
þ. e. nú sem stendur þá þákrannalefna, skuli

1856

jafnað niður á byggingar bójarnanna;
 ni eru hin eiginlegu bójargjöld þegar það fé
 er fátalid, sem gengur til framfaris þurfa-
 manna minni en í fyrra, eins og sjá má af
 áætlunum; og því verður húsagjaldid líka
 að vera minna; en um húsagjald áhrænt
 er það að segja, að það hefur í fyrra
^{á ætíndum}
 minnkunarb, með því skírinn svo líkur úr,
 sem skírnum vit niðurgæfl húsins
^{hafi verið}
~~þe~~ sleppt; en að átru leyti getum opur,
 eigi fremur um það sagt ni; en ni þer
^{húsagjald hans}
~~þe~~ (rjett) reiknað.

Um hit nítara ábidd, verðum vjer
 að vara því, að oss er óþunnugt
 um, að nokkrum þeim sje sleppt,
 sem ástæða er til að jafna niður, á
 Svani, nema skólakennara J. Sigurðsson,
 sem, eins og yður er þunnugt, þegar
 er og leiddjett, einna næfugreinnir skipt-
 áttmáðurinn ergan í sínu brjefi.
 Mtr. Gudm. Þóskalm. Þor Þorðarson.

Nr 37

17. maí.
 Til bójarfógetans.

Út úr brjefi frá Eiríki Eiríkssyni, dags. 14.
^{sem hér fylgir með til bójarfógetans}
 þ. m., þar sem hann skýrir bójarfógetinu frá,
 að vatnspóskurinn við þrentstofuna þunfi að-
 gjörðar við, er hann þykkir eigi skyldur til að
 gjöra, eftir þeim tæmningi, sem við hann hefur
 verið gjörður um gælu á vatnabólum bójarinn,
 áttum vjer fund með öð og vaddum máli
 þetta, og kom oss þá állum tannari, um ^{þan á þeim fundi vörum,} (ad rjettas)
 bófa yður, að þa ^{þjer,} svo ^{þer,} sem ^{þer} skýriama-
 menn, til að skota þennan nefnda vatn-

pósth, og þykja oss líklegastir til þess, herra
 Textur Finnbogason og Skapti Skaptason,
 ætíð þeir að ~~segja~~ þerra úr því, hvort gallarnir
 eigi sjeru fölgurir í pumpuvertinu, eða ein-
 hœrju því, sem lírliki ber að annars á sinn
 kostnað, og virðist þeim, að gallarnir sjeru
 þeir, en lírliki segir frá, eða aðrir því um
 líkis, þá að ~~tala~~ þá ~~þá~~ ~~í~~ ^á ~~frá~~ ^{frá}, þessum
 aðgjörðar pósthurinn ~~við~~ þarf, hvort brýna
 nauðsyn beri til að bora trjed, eða hvort eigi
 mundi meya bjargast við það óborat fram
 eftir túmrunu, t. a. m. þangad til þóðskilipit
 kemi þingad aftur nosh, því að vjer mynd-
 um oss, að affaraberrt væri að setja úntehólk
 innan í trjed, og yrti þá að ~~bitja~~ ^{um pumpuvertið} um hann
 núna með þóðskilipiinu, og mætti þá ef til
 villi, komast hjá að bora trjed, en að áðru
 leyfi verðum vjer að bitja yrtur að ráða
 úr þeim máli sem hagar þegar eftir
 skyndaumra manna ráði.

Að öðru leyfiinu virðist oss ráð
 legast, að skipum þeim öllum, sem takavilja
 vatn hjer í þennum, sje ^{10. + 1} ~~vegna~~ ^í ^{þess} ^{hinn} ^{niðja}
 pósth, við hjer ^{og þingad} þri ^{þess} ^{hann} ^{og} ^{þess} ^{þenda} ^{var}
^{inkunn} þann í því skipi gjörður, og þessum klíf
 pósthurinn við þrenbmitjuna, með því að
 allur hávati þessarmanna einmitt íslir í þann
 pósthur, og mundi þá síður verða þott, við að
 vatnu þygti í þorrunu.

Hildrún. Gudni. Þóðarson. Þóðarson.

Til
Bæjarfógetans
2. d. júní m.

Nr. 78.

Með bréfi ytar dagsettu 29. j. m. hafit þjer, herra
Kanselírít, rént bæjarfulltrúnaum og beittat
álíto þeirra um bréf frá Argeiri bókkbindlara
Finnbogasoni, dag 23. a. m., þar sem hann
beittist því, at framnesingum verði leyft at
taka upp nió i Kaplastskjoli til brannu
mót sanngjarnri fóknum, og þjótst hann
til, at vera tilbýðarmatur met moupptak
takinn og skilviðlegri borgum eptir besta
tali. En þannur létur hann þá vor
vina i Góði, at hiómatur hans Sigm.
Sigmundson eigi verði rektatur, enda
þott hann þegar væri búinn at taka
upp nió, ^{i Kaplastskjoli} an leyfis frá bæjarfóðmúni.

Eptir at vjer höfðum ~~reiknugad~~^{ijer}
þetta mál, og rétt það a fundi þeim
þjer ritum, nöfn vor undis, var það
samgengilegt álíto vor, at leyfa framnesingum
^{mót borgum} moupptak i Kaplastskjoli fyrst um tínu
i ár, met þeim skildaga, at Argeir bok-
bindlari Finnbogason, eptir tilbóði um,
hafi tilbýð met, at at þvi sje farið vo
þaganlega sem ventur, og sem niúmetur
jantusli gjórtur at andit, og hann inni-
itandi fyrir skilviðri borgum, og at þann
gveitist i þekkan túsa, en hi borgum fúur.
oss, at borgum sje hafilega rétt tilk fyrir
hvorn þa herb at þurum ^{sem þupp stekinn} nió. Eptir þvi sem
ásterkur, fúur oss eigi ástæta til, at réttu
Sigmund Sigmundson fyrir nió upptak sitt,
en sjálfsgjót er það, at hann verður at
borga fyrir moupptak sitt, eins og hver annar
utanbýðarmatur.

Þjótst réndish ytur þjer met
aptur. ~~##~~ Sigmundson þ. þ. þ. þ.

1850

Mánudagur

Nr. 39

Hver með þessu þessu vita, herra kansliráð að
jeg hef tekið umsjón á hendur með bójarverkum
fyrst um sinn fram eftir mánuðinum, en
ívo er til áttad, að landsyfjörðardómari
Jon Petursson taki hana að sér, þegar
hann kemur.

Alfríðriksson.

2. júní.
Til
bójarfjötans.

Nr. 40

Þessi dagsetta 2. d. júní. þ. á, sem hér fylgir með,
hefur miður Samundur Arngrennsson Skot á bójar-
skjórnina, að sjá um, að gæturinn væri kláttur
uppi norðanvert við lóðina, og hefur loford uppi
bójarskjórnina um þetta þegar vegurinn þar fram með
var til búinn.

Uper höfum iðugad þetta mál og orð
það á fundi með oss, og verðum vjer að öllu
leyfi að halda oss þessu bójarstjórnunfallkri-
anna, 29. júlí 1854, sem Samundur mun hafa
fengit tillýningu um.

ad tillýna yður þetta viljum vjer eigi láta hjálta
til þoknanlegrar meðferðar og þessari aðgjörð.
Alfríðriksson. J. Johnsen. Þórtarsson.

7. júní.
Til bójarfjötans

Nr. 41

Uper höfum meðtekið í gegnum yðar hendur ríkingi
frá kaupmanni H. H. Johnsen (þjóðandi uppi á 10. d. d.)
fyrir notkun af bryggju hans til hid umliðna ár
fyrir quarantaine-flagga, og 40 ökk. fyrir flaggblau.
A fundi þeim, er vjer áttum með oss um þetta efni,
vart það álit vort, að vjer eigi gætum ávísad
þeim ríkingi úr bójarstjót að svo kominn
því að fyrir þeim gjaldi er alls eigi neitt skild
í þessu ar ákthurni fyrir þetta ár, og

7. júní.
Til bójarfjötans

162
Mánadardagur.

1856

ekki slétt að seljast með óvinnu útgjöldum, verðan
fulltrúarnir að hafa fullan rétt á, að semja um stóla
fyrirfram, og reyna fyrir sér til að geta með sem
bestum kostum, að auðveld er, ef það annars
álit er næðynlegt, að hafa þessa umræddu flagg-
stög.

Reikningurinn fylgir hér með aptur.
M.H. Gudmundsson. Þ. Jóhann. Þorðarson.

Nr. 42.

14. júní
Til bójarföngs

2.
Í bójarföngi yðar, dags. 31. jún. hafid þér, herra kansléráð,
bedrjúk bójarföngs fulltrúanna um leigumáta
jarðeigna þeirra í bójarinu undanri, er greidda eigi
alþingistoll fyrir jarðagaárið 1855-56, og 2) skýrslu
um leigugjöld ymmissa jarðeigna, er eigi fimm í hinum
alþingistollskýrslum, og þær tilgreinið í bójarföngi þessum
þessar skýrslur þær með sendi þér yður nú með
þessu bójarföngi.
M.H. Þorðarson.

ad Nr. 42.

- Þarðeignir þær þær í boðnum, er alþingistoll ber
að líta af, eru þessar:
1. Tíu bójarins, leigd fyrir	116 rd.
2. Arnartólstaða hennar, er er þær meikum
að leigja megi á tvari hverju fyrir	80 rd.
3. Landakotstún, eins	80 -
4. Þjeringstún, líka eins	33-32
5. Effertey, eins	20 -
6. Þraudará	16 -
7. Tíu Magnúsar hitins Pálssonar og
Svins Malbýs	10 -

Flairi eignir, undirorpnar alþingisgjaldi, er oss
ekki kunnugt að séu í bójarinu undanri.

Reykjavík 14. d. dag 14. júní 1856

M.H. Gudmundsson. Þ. Jóhann. Þ. J. Þ.

1856

Mánadagur

ad Nr. 42.

2. Skýrsla

um lög af eptirbótum jardeignum, er ekki eru nefndar í hinum árlegu alþingiskollskýrslum fyrir Reykjavíkurbæ.

1. Sel með Bráðroði og Litlaseli:

Afgjald 2 pd. smjört og 4 vettir af saltfiski, er verður

eptir verðlagskránni fyrir 1855

par ad aukri tómthúskollar 20rd-64k

par ad aukri tómthúskollar 14-u

2. Alltarkúis með Ananasthúsi:

Eptir jörd þessa er góldið eptir byggingarbyggi:

3/2 vettir í hördum fiski 35-56

3. Grímotatir: par metum vjer afgjaldit

þreifulegt tvött af saltfiski 3-93

4. Þjóriskot (Melur); afgjald par er 1-u

5. Grænaborg; par er afgjald 1-u

6. Þekktjarkobstun; par er afgjald 4-u

7. Ofanleitisblettur; par metum afgjald 3al 1-51

8. Lillabajarblettur; par metum vjer afgjaldveins 3al 1-51

9. Agústar Thomsens tún; par metum vjer

afgjald ad vera niðri 10-u

10. Mólurakúis; par metum vjer afgjaldit

sem af Grænaborg 1-u

11. Fjelagstúrið; afgjaldit par metum ver 16-u

12. Nedraholtblettur; par metum vjer afgjaldit 2-u

13. Eyrholtblettur; afgjald par metum vjer 3al 1-51

Reykjavík, dag 14. Júní 1856.

M.M. J.P. J.P. J.P. J.P.

Með bréfi dagsattu 12. dag júním. þá. hafid þjor herrar kanseli
ráð, sent oss bóisarbrief frá Sigfríði smikkara Guðmundsúni
á Landakoti, um ad mega borast við bojarjald þetta ár par
hann flytji búferlum hvedan í vor, en hafi borgar undanfariu
ár fyrirfram.

14. júnímán.
Til bojarjald.

Efer þó þessum iþugad þetta mál og rætt þad med oss
á fundi, og virdist oss ad gvel nokkur smikkari
lousis frá bojarjaldi sínu þetta ár, svo framfarlega
sem hann flytji búk í vor, og undanþemi bojarinu.

M.M. J.P. J.P. J.P. J.P. © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

14. júní
Til bæjarfógeta.

Með bréfi yðar dagsettu 12. þ. m., hafist þjer, herra kanseli-
ráð, sent oss bréfi frá Helga Jónssyni, dags. 3. júní, þar
sem hann biður um, að mega flytja inn í Sudurba-
aptur, ~~sem hann~~ árlaunþ gegn 2 rodd. húsa leigu, og
getið þjer þess jafuframt í bréfi yðar, að Snikkari
O. Guðjohúsen hafi látið í Gósi við yður, að
hann villi leigja bæinn til geymslukubús fyrir 2 rodd. á
ári.

Vjer höfum iðugad þetta mál, og rætt það
á fundi með oss, og erum vjer yður sámdoma-
götu í því, alls eigi að leigja bæinn til iðúdar
fyrir litla leigu, nefndum Helga, ^{en fálleust á}
þínum böginum viðum vjer leigja hann Snikkara
O. Guðjohúsen ^{til geymslukubús} fyrir um sínum þetta árið
gegn 4 rodd. leigu.

Þónarbréfi Helga Jónssonar fylgja þjer
með aptur.

M.Mr. J. Guðmundsson. M. Jonick. J. Þorðarson. J. Þorláksson.

14. júní.
Til bæjarfó.

Með bréfi yðar dagsettu 12. þ. m. hafist þjer herra
Kanseliráð, sent oss til iðugunar og álika bréfi
frá Jóni bónda Jónssyni á Þaudará, dags. 5. maí
þ. á., áhrærandi aðgjörð á Þaudarárveginum.

Vjer höfum iðugad þetta mál og rætt það
með oss á fundi, og erum það álika vork um þetta
mál það, að með því að svo margir bæjar-
menn ^{og árin} þurfa að fara um veginn inn að
Þaudará, þá beri að ryðja veginn inn að Þaudará
árlæk, en þínum hlutann viljum vjer ekkert við
gjöra ^{gjöra} í þetta skipti, bæði vegna þess, að það verður
þetta árið enginn almenningsvegur, enda þykjum
vjer ganga að því við, að ~~vja~~ bæjarvörðurinn
eigi mundi þafa ~~það~~ þje til þess, ^{auk annars} þar sem að
gjörðin mundi heimta árið þje, ef þíu
ætti að verða að nokkru tíði.

Þónarbréfi fylgja þjer með aptur.

M.Mr. J. Guðmundsson. M. Jonick. J. Þorðarson. J. Þorláksson.

Nr. 45.

Með brífi 12. p.m. hafid þjer, herra kanselirátt, sent oss að nýjje
 skiptamtsbrífið 8. apr. p. á. með fylgiskjali áhrærandi
 boqum þá, er forsongvaranum og organsteikarinnu ~~hætti~~^{innu}
 bera við dómkirkjuna mettu heimta, þegar þeir eftir
 tilmetum einstrakra manna hætti fyrir söng eta
 organstætti við greytran, hjónavigslu eta barnskírnu,
 og hafid þjer jafnframt getid þess, að hoofti for-
 songvarinn sem nú er, söðlasmittar J. Steinúva,
 nje heldur organsteikarinn, P. Guðjohnsen, hafi
 verid flúir á, að koma með skriflega uppá-
 stingu, eins og vjer þó fornum þann á i brífi til
 yðar 29. apríl p. á) fyrir slík aukaverk, en að
 þedur ~~söðlasmittar~~ forsongvari hafi latid i Gósi
 við yður munulega, 1° að hann álti þótkunn
 þessa hæfilega ákveðna þannin fyrir söng við
 hjónavigslu trd., við jarðarför 64 rkk., og við
 barnskírnu 32 rkk.; 2° að gjald þetta setti að
 greiðast sem skylda af öllum, eins þinn, er þengja
 sjer ^{heldur en forsongvarann} annan til að standa fyrir söng við þessi
 þækiferi; og 3° að hann vildi, að gjald þetta skyldi
 hver og einn greiða "kirkjuverjarannum", en hann
 aftur forsongvarannum. Aftur á móti getid þjer
 þess, að organsteikari P. Guðjohnsen eigi hafi
 viljad gjöra sjálfur neina uppástungu um
 þetta efni, en hafi þó ekki haft á móti, að þjeru stýngi
 ut upp á 2 rdd. boqum fyrir organsteik við hjóna-
 vigslu, 1 2 rdd. við jarðarför, og 54 rkk. við barn-
 skírnu.

Vjer höfum nú enn að nýjje ihugad
 mál þetta vandlega, og rætt það á fundi með oss,
 og varð það sámeiginlegt álið vor, allra, að
 það gæti reynslar alls ekki verid skylda
 hoofti forsongvarans nje organsteikarans að

14. júní.
 Til bójarföyltans.

gegna þeim aukaverkum, án þess þeir beri úr bytjum
 tanngjarna þóknun fyrir hoert það verk, ^{um sig} sem vjer þó
 vitum til, að hefur verið farið fram á við forsöngvar
 ann. En þar sem J. Steinnou hefur viljast gjöra
 öllum að skyldu hina áminntu greiðslu, og
 eins þeim, er ekki luttuð hans til þeirra
 aukaverka, sem hjer ræðir um, þá er það
 hvorttoeggja, að hann hefur í því efni að
 voru aliti hvorki að skyldu við samgírur
 nje brýna nauðsyn, enda mundi hvorki
 þegaritjórnin nje heldur yfirvöldin gjalt
 eiga rátt á, að leggja á menn slíka almenna
 og fastakvæðna greiðslu, heldur mundi verða að
 fastsetja það með lögun, ef á skyldi komast, og
 í annan ítt varð oss að þykja nýjög í jar-
 vert og jafnvel ógjörandi, með fram eptir
 því, sem almennar á vjer ítt með slíkar
 að meita leyti friviljugar greiðslur, sem þess
 er hjer ræðir um, og svo sökum afleiðing-
 anna, að fela umsjónarmanni dómkirkju-
 ar, að heimta það sem annað lögakvæðid ^{gjalt}
 og itanda íttar forsöngvara ítt á, því að
 auk þess, sem vjer alitum, að kirkjuumsjónar-
 manni þeimur verði eigi gjört önnur gjald-
 heimta að skyldu, en né sem lögakvæðin er
 og verið hefur, þá mundi hann og sjálfvart
 verða nýjög ófús á, að bæta á sig þessari
 gjaldheimtu.

Að öðru leyti urðum vjer að vera
 á því, að forsöngvarium og organleikarimum
 eigi einu sem komið er frjálit, að ákveða
 sjálfir borgum fyrir þau aukaverk, sem hjer
 ræðir um, í hvert skipti sem þeir væru til
 þeirra jaladur, og að það ^{stjórn} skjöti að vera
 komið undir velþóknun þeirra, er þiggja
 eiga, hvort þeir vilji ganga að eða frá,

og fyrir þá sök þótti mér hlutlaus fulltrúanna
ekki þörf á nje hlýða, að kvæða upp neitt álit um
það, hvort borgun mín er þeir forröngvarinn og organ-
leitarinn, kafa látið uppi við yður sem víðanánlega
fyrir hvert verkid um mig, væri samgjörð eða eigi,
minni hlutum ~~af þess~~ (H. Frídríksson og Jon Guð-
mundsson) aftur á móti veldi kvæða upp álit um
þetta, og fannst þó borgun mín, er stungit vörð
uppi á til organleitarinn í bræfi yðru með
álitastærhæfni, en að forröngvarinn með álit
shaldinn, ef hann fengi 64kk fyrir að iynja
við hjónavígslu og jafnarfor, en 32 íkk við barns-
þírn; enda fannst það eigi eiga með öllu við, að
ákvæða ~~þó~~ ^{forröngvara} íkk fyrir starf sitt við hjóna-
vígslu, eins og hann hafði stungit upp á, þar
sem það væri ^{hjá um bil} hild samgjald og prestinn væri
ákvædit.

En ~~eins og~~ ^{enda þótt} mér hlutlaus eigi þótti við
eiga, að segja af eða á um upphæð þessarar borgun-
ar, ~~eins~~ ^{þá} urðum vjer þó allir að vera á því, að það
sje bæði æðkilegt og nauðsynlegt fyrir íttarbia
hjar og aðra iótknarmenn, að geta átt að vísnum
manni að ganga fyrir vinnu tiltekna borgun,
til að iynja við þess aukæmbattisgjörðir preste-
ins, er hjar rættir um, og að það þó væri
mjög æðkilegt, að bátr þeir bæði forröngvarinn
og organleitarinn vildu auglýsa það í þjóð
ólfi, ~~en~~ að þeirra meðli leita af hverjum er
vildi til þeirra verka með því íkilyrdi, að þeim
væri greidd fyrir það eða það verkid ni borgun,
er þeir álit mig ihaldna af, og þeir jafnframt
ákvæði í auglýsingunni ^{hjer með aftur}.

Höfnir þess Jon Guðar. Þ. Þórdarson. Þ. Þórdarson.

Nr. 46.

Med bræfi yðar dagsetta 13. þ. m. þess þjerr
herra kanseliráð, unt oss og beðir álitis voss
um bræf skiptantmanninn dags. sama dag, út á

14. júní
Til bojarfo-
getans.

1850

Þýrispurn
 brjefi yðar 11. þ.m., hvort ambít í skóðun úrskautarinn
 29. apríl þ.á, hefdi notkud á móti því, að slíku for-
 bodi yrði frammi framfylgt þannig, eins og þjer að
 nefub forbod einnig utvídkið til heita ferdamauna
 um lestir og endrarnar; tekur ambít í brjefi einu
 í Góri, að ann þad alls ekkub hafi á móti þeirri
 ráðstöfun, er miða mætti til að halda heitum
 einnig ferdamauna frá skotum bojarinn, en
 þykki aptur varúdarverk, gjörámslega ^{og í einu} þad vígta
 ferdamunum frelji því, er þjer þingad til hafa
 hafa, að hafa heita úna þjer í boenum, og álibur
 þad rjettarb, að ferdamönnum yrði annat-
 hvort ávírad ungrit víd til þer að setja heita
 úna í, eða að lögregluþjónnum verði skipt
 til skiptis að halda vord á því, að heitar
 ferdamauna standi bundnir á þeimum þad,
 er sjer eigi láttur vera í góðumum frá því
 bíid er að taka ofan af þeim, og þangad til
 aptur er látit upp á þá, og þefur ambít
 beturb álibr bojarstjórnarinnar um þetta at-
 vidi.

Þjer höfum ihugad mál þetta og rætt þá
 með oss á fundi, og er þad álib vord, eins og vjer
 áður höfum látið í Góri, að alls eigi skalt setja
 heitar að ganga þjer lausir um boenum; en
 vjer erum og antinu samdóna í því, að
 varúdarverk sje, að bjóða ferdamönnum að
 flytja heita nimm þegar aptur burð úr
 þannum, enda er þjer komma þingad, enda munda
 þad slíkri ráðstöfun, sem í sjálfu þjer úrri og
 ósamgjörnu, aldrei geta orðit framfylgt. Þjer
 En með því ekkub boenum um þer itendur
 ekkub ungrit vadi þefur, þar sem ferd-
 mönnum yrði vírad á, að setja heita úna,
 meðan þjer dveldu þjer í boenum, og þjer eigi

1856

Manadardagur

vildu flytja hetta úna burt, þá virdist oss íd
 greini veður liggja til þessa, að skipa lögreglu-
 þjónunum til skiptis að hafa gætur á því,
 að ferdameum bindi hesta úna þegar þeir
 koma hjer í bænum, en Sleppi þeim eigi húsam,
 hvorki á Austurvelli nje annarsstaðar, enda
 virdist oss það eigi vera ofþátt þeirra að
 sja um illk. Það væri sjálfþagð ákilegð,
 ef því yrði við komist, að allir ferdameum
 bindu hesta úna á Austurvelli, eta á ein-
 hverjum einum stað, en eigi á götuminnu,
 en vjer efumst mjög svo um, að því verði
 á komist, en þá þykir oss nauðsynlegt, að
 lögregluþjónarnir sjái um, að hestum eigi
 sje svo þyrft samar á stöðum, að þau
 spereist með öllu, eins og ~~stærð~~ einast
 þetur íll sjer stað að undanförum.

Skiptaustbrjefid fylgir hjer með

apker.
 H.H.H. Gudmundsson. Pjónsen. Þórðar. Pjónsen.

Nr 47.

Með brjefi ytar, dagsettu 11. p.m. hafid þjer, herra
 kanseliráð, sent oss bójarbrjef Pjónsen Skula-
 sonar dags. 30. d. júní mánaðar, um að boðast
 vit helming bójargjalda úna þetta árit.

21. júlí
 Til bójarþygeta

Eftir að vjer höfðum íþugat mál þetta
 og rétt það á fundi með oss, kom oss samar
 um, eftir því sem úna væri fram komist, að
 ástæða væri til, að lækka bójargjald hans nokkuð
 úr því sem það var upphaflega, og virdist
 oss þá sanngjarnst, að setja það nítur um
 2 rdd., svo að hann þetta árit gjaldi að
 eins 4 rdd. á bójargjöld.

Brjefid fylgir hjer með apker.
 H.H.H. Gudmundsson. Pj. Jónsson. Þórðarson. Pjónsen.

21. júlí.
Til bæjarfógl.

Méð bréfi yfirlagssettu 27. d. martímán. þ. d.,
hafid þjer, herra Kauselivad, skorad á bæjar-
fulltrúanna, ad ikyra yfirla frá álíki nnu
vidvikjandi kaupi á þeim hluta Fossvogs,
er Langarmeni heyrir.

Vjer höfum ~~er~~ droegit þetta mál til
þenna, til ad fá ad vita, hvad um Langarmenit
yndi, hvort það yrdi velb eta eigi. Nu þegar
viña var fengin fyrir því, ad Langarmenit
yrdi velb, og bjóta ætti upp Fossvogium
þjer í lagi, sökum vjer mál þetta til nákvem-
rar iþugunar, og vorddeim það á fundi með
oss, og kom oss saman um, ad fullastoda
væri fyrir bæinum, ad bjóta í Fossvogium,
þar ad wo væri litit land bæjarins eptir
þeim skerpunfjöldu ~~þer~~ sem hjer ^{er} og vordub
oss eigi vort ad ganga frá höum
fyrir 200 dali, efi þann skylbi verda
lodit wo mikil af vörum, og verdem ^{ad bjóta yfirla}
vjer, ef þjer erud oss samþykktir þeim
ad utvega samþykktir Stiptantmannsinn
til þenna kaup.

Stjolin sendast yfirla hjer með
oll aptur.
Hlth. Pludmundron. Þsonnon. Þortans. Þ. Þekurnon.

21. júlí.
Til bæjarfógl.

Méð því ad það er vilji vor, eins og vjer vortum
ad það er yfirla, ad halda ^{Stiptum} góðum bæjarinn
vo þokkalegum og þrifalegum sem auðis
er, og það gengur árlega eigi alllíkid þjer
til vidgjörðar og vidurkalds þeim, ~~þjer~~ vortum
vjer tal um það á fundi vorum 12. þ. m.,
hvort eigi metti neitt gjöra ad því, ad halda
þeim vid ^{þrifalegum} þær það yrdi þessinnan-
legur kostnaðaraukti fyrir bæinum, og kom
oss þá saman um, ad það mundi stend-
la eigi alllíkid ad þenna, ef tættin voru

ígjónd
þad v
betur
þella
þær
er, þer
ad. ne
stætti
hluta
vano
mór e
kaup
stan
þer
þad
verda
halda
þenna
þær
gjört
ad
a tu
a þu
Hlth.

Méð
Kaus
H. St
dags.
þeir
gærð
þafl
þrekr
sjálf
sem

1856

Mánadardagur

töpud af og til, þegar vel er þurrð um, enda mundi
 það vafalaust verða til þess, að stratin kjelduð
 betur við, en áður; því vjer þykjunt þafa
 fulla reynslu fyrir því, að ~~á stratinum~~ öll
~~þau~~ ni bleyta, sem á nem um stratinum
 er, þegar rigningar eru, t. a. m. á vorum, kemur
 að meitu, ofeigi öllu leyti, af hafi því, sem á
 stratin rífast. Nú virðist oss það sein skylda
 klutadeiganda, að töpa t. a. m. allri minnold
 vandlega burt af stratinum jafnötum, þegar
 mör er fluttur heim til þeirra, og einn þeirra
 kaupmanna, þar sem heilar hestir af þeim
 standa við búðir þeirra, að ^{halda} hreinsa
 það ^{því} vaxi, og ojeud þjer oss samdöma í þessu,
 verðum vjer að ikora á yður um, að
 halda klutadeigendum klistarlaus til
 þessarar skyldu númer. En þau stratin,
 þar sem einstökum mönnum eigi verður
 gjört að ikyldu að hreinsa, verðum vjer
 að stinga upp á ^{þessu} að hreinsa ^{þessu} töpud
 á ^{á Korthús þójarstöðu} dunnusta kosti einu númer
 á hverjum hálfum mánuði.
 M.M. Gudmundsson. Þ. Jónsson. Þ. Þorarson. Þ. Þekurson.

Nr. 50.

Með brjefi yðar dags. 31. maí hafit þjer, herra
 kanseliráð, sent oss var frá kaupmanni
 H. St. Johnsen og Egli bókkbindara Jónnyri.
 dags. 19. apríl þ. á. viðvíkjandi aðgjört á rennu
 þeirri, sem þeirri hafa grafit með fram kirkju-
 gartoveginum, og segjast þeir í nefndu brjefi hafa
 haft leyfi fulltrúanna 1851-52 til að umgjörða
 brekkuna með torfgarði sív brekkunni
 sjálfri, og þetta oje uppruni rennu þeirrar,
 sem þjer sætir um.

21. d. júlím.
 Til þójarstöðu.

Mánaðard.

Uper höfum nú eum á ný tekið mál
 þetta til ihugunar og rætt það á fundi með og
 er það sameiginlegt álit vort, að vitnisburður
 sjálfra þeirra í þessu máli sje veltugur verður,
 enda liggur það hvorki í vitnisburði þeirra
 nje þinna Sveggja sctarráði Jónáneus og
 Jóns prentara Jónssonar, að þeir hafi
 nokkurt sem heleb leyfi hafi til rennu-
 gjörðarinnar; því að hún er engu
 veginn sáðgreinilega sameinnuð þorfgarð-
 innur; því að efnið í hann er tekið úr
 brekkuværi sjálfri, enda bera flög þau
 og er þó eigi að sja, að þeir hafi nokkurt leyfi hafi til að slengja efnið í hann
 sem þau eru þessa Górabarn vort, og hafi
 þeir innuán hálfs mánaðar gjörð vit renn-
 una eða konuð með gildan vitnisburð
 fyrir því, að þeir hafi hafi leyfi til þessatar
 reisirgjörðar, erum vjer reyddir til að lofsækja
 þá. Af þessu bogium verðum vjer að áskilja
 oss sjett til, að þeimsta flög þau, sem
 í þessum eru, annaðhvort uppfyllt og
 þakin, eða ofanálæg á þau, þegar þessum
 er skilad.

Brjefið með fylgiskjali fylgir
 þjer með aptur.

HHH. Gudm. Jónsson. Jördars. J. Þetursson.

21. júlí.
 ávinn.

Nr. 51.
 Hier með ávinnar Jóni Árnasyni á Skutla
 koti 10 ridd 80 rikk úr þejarsjóði, samtevangs
 á ætlininni III & fyrir snjómokstur á skotum
 þejarsins síðasta veður.
 D.S. HHH. J.G. J.P. J.P. J.P.

21. júlí.
 Til þejarsfögr

Nr. 52
 Uper á höfuinni hafa nú í sumum leyit all-
 mörg utanríkisríki, nefnilega 5 gupurríki, 2 þrakki-
 neiki herríki og 2 enitkar íkenuntískúttur,
 er vjer eigi vitum til, að hafi neitt goldit
 hvorki fyrir þ. hafnar gögnin, eða þessnar gjald.

2. vafastól bójarins; 3. ádrátt fyrir fisk hér á höfu-
innis og með fram ströndinni víðfrí fyrir framman
bæinn með veitarferum, hingað fluttum og
fílþess fyrir fram til bænum, og vorum vjer
fulltrúarnir á einu máli um það, að þessu
mætti eigi lengur svoa fram fara, og vjer því
mættum ^{eigi} lengur sitja hjá leida þetta mál fram
hjá oss.

1. Hjer í bænum er nú reyndar sett hafnarnefnd,
er hafa skuli eptirlit með hafnargögnum og
heimtingu hafnargjalds, og liggur það kemni
nær, að hlutast til, að ekkert það skip, er hjer
sækir höfu, og sem "rékkid ekki á," hafi sig ekki
undan að greiða það hafnargjald, en hafnar-
tætti innarríkisráðherrans 12. maí 1855
ákvædur. En ^{nu} af því vjer vitum, með vili, að
hafnarnefnd þessi hefur látið það ógjörð hingað
að til um þau 3 nállu skip Frakka (að ótöldu
gufuskipinu Reine Hortenze, er prinsur Napole-
on er sjálfur á, og vjer höfum að voru leyti
ekki á móti að sjé látið ókræft um þetta
gjald, nje heldur ónær slík skip, er framvegi
flýttu hingað konungborna höfðingja á
skemmtiferðum sínum), og 2 enit gufuskip,
sem þó eru að sögu eign einstakra manna
og tekur beinlínis á þiggu til flutnings
hingað; ~~og~~ á hinn bóginn virtist oss
liggja í augum uppi, að andi reglugjörðarinnar
um bójarstjórn Reykjavíkur beinlínis heimili
oss bójarfulltrúnum sjött til afskipta af þessu
máli, engu situr en á ^ádrönu sjerstökuu græn-
um bójarnefndu, s. a. m. fátækra málefnum
og itólum málefnum, enda ^{er} vo fyrirsteypað,
að einn af hafnarnefndinni skuli kosinn
af bójarfulltrúnum; finnst oss það því
þenda virtist það liggja í brössi innarríkisráðherrans
12. maí, að bójarstjórnin skuli hafa eptirlit með þessu máli;

vera þein skylda vor að skerað ^{af öllum} í gælt þetta, og beid
 að gætar tilhlutunarum, að þessu skipum ^{þess} eða
~~gfirmum þeirra, og ^{þess} hvers augnat skip, er þess~~
~~leitar hafnar, og ekki eru eign ríkissins, greitt~~
~~hafnargjald ^{sem} ~~ni~~ og framangis, beint eftir~~
 þvi, sem á hveidid er í hveidum lasta frá
 innantíkirráðherranum.

2. Það gefur hverjum að skilja, hversu
 mikilli niðurlu og sliti vatnsból bæjarins
 hafi orðid fyrir á þessu sumri af jafn-
 mörgum og jafn fjölmennum skipum,
 sem þeim, er hjer hafa legid í sumar, og
 sumum um lengri tíma, t. a. m. frá hveidum
 heriskipid Artémise, sem hjer ^{er} nú þegar
 buid að vera innan hafnar með alla
 sína skipshöfu svo manntum skiptis;
 en alls hafa hjer legid á höfnum niðum
 um byrjun þ. m. 5 fjölskipid utlend skip,
 er öll hafa notað svo að seija daglega
 vatnsból bæjarins og þóttad þau í þróð,
 og þó einkum það vatnsbólid, vid þreutmid-
 una, er flestir bæjarmenn iekja til. Þjer
 getum nú með eizgu niði sjed njed skilid,
 að bænum geti gjörð að skylda, að vid
 halda vatnsbólum sínum og fjölga með
 ærnum kostnadi og tilfinnanlegum álogum
 á bærbúa, til þess að iðlendir menn
 megi niða þau og þrautkema, án nokkurs
 endurgjalds fyrir þessa ániðilu, og en það
 vindist liggja í augum uppi, að bærim
 hvorki er skyldur til nje megnar að rísa
 undir slíku, hverru mörg heriskip
 sem hjer oaktu að, og hverru lengi sam

þau þeyju þjer, ~~nje heldur~~ að og notudu vatna-
 ból þejarins, nje heldur að útlendis menn geti
 ætlað til líks, þar sem vestrobólin eru
 kostnaðaríom mannaverke, og heimta á-
 byau tilkostnað. Þor getur eigi heldur betur
 viret, en að stjórnin sjálf hafi lýt þvi yfir
 að hún ætlið eigi til líkrar klyftar vet
 útlendu herrskip, þar sem þau í hafnar-
 fastanum allt eigi eru undan þeyju
 hafnargjaldinu, heldur en ~~inn~~ kaup-
 skip. Allt hið sama má og segja um böiu-
 þær, er bærinn hefur látið kaupa og leggja
 úð, að þær heimta ærinn kostnað, og enda
 þótt sé kostnaður eigi ~~verði~~ nje ætlað til
 að borgarur verði úr bæjarsjóðnum sjálf-
 um, stendur hann þó í ábyrgð fyrir
 honum.

Mú kynni það að vera, að stjórnin
 sjálf fyrir tilklutun yðar, herra bæjarfó-
 geti, eður skipbamtmannsins vildi heldur
 bæta bæjarsjóðnum gjald það, er honum
 ber af hinum umræddu skipum, úr kon-
 ungsjóði eða öðrum opinberum sjóði, en
 að krefja þess af útlendum herrskipum,
 og mátti bæjarsjóðnum koma það fyrir
 eitt, en bærinn verður að fá sitt, og verður
 vjer þvi að ætja þess af yður, að þjer annat
 hvort krefjið gjald þetta af skipstjóranum hinna
 útlendu herrskipa og annara skipa, eður búið
 stjórnina annat hvort að hlutast til um,
 að hlutadeigendur greiði gjald þetta þeim,
 hafnargjald og vatnspenninga, eða bæjar-
 sjóðnum verði greidd þau úr konungsjóði.

1850.

3. Þaði í fyrra, og eins í ár, hefur herforinginn Demas haft með sér frá Frakklandi tilbúnað Kolavörpur, og hafa skipverjar hans itulega dregið þær á fyrir kola og annað smáfiski hjer fyrir allri strönd hafnarinnar og upp í landsteinunum, án þess, að hann hafi leitað leyfis til þess hjá neinum til vildi virðast spudlíkíð í sjálfu sér fyrir þeim menn, þar sem svo fáir nota sér þá smáfiskaveiti, er hjer vætir um. En hjer er þó gengið á eignarsjett þegarins; þótt að þeim einu verður að útlendis menn og utaverkisum geta alls engunnett haft til þenarar veitar, heldur þegar þá, enda mættu þenar veitar verða að eigi alllíkum hagnati fyrir þá þegar þá, en vildu nota sér þær. Uper jelum yður ni á vald, hvort þjer vilji fara fram á vit þerra Demas, að hann greiði nokkra þöknum til þegar sjóts fyrir þessa veiti sína hjer í ár, og þáð alíkem vjer þó rjettast; en hitt verðum vjer að skora á yður um, að ^{sjá um} þess þáð ~~þess þáð~~ ^{at} slíkt eigi sér ekki stað framvegis, at Frakkar eða hverjir sem helst aðrir útlendingar, veidi hjer leyfolaust og endurgjalds laust með vörpum eða öðrum slíkum veitarforum með fram strönd hafnarinnar, og ^{at} þjer ~~tíkið þess~~ ^u gjörvit þerra Demas varan vit þáð.

Skýldu þjer á möt von vorri þess þáð hafa einhverjar ástæður ~~gætt~~ til eigi at framfylgja áskoran vorri um þessi mál, vonumst vjer, at þjer sem allra fyrst skýnið oss frá þeim.

Mókrinn
þjer
yður
þjer
amtra
um, er
er ran
landi,
at jaf
þjer
fylgisk
sjálfh
þam
þera
jafna
hinn
hinn
mále
þáð á
á íkka
þeim
íkolan
(Njób
stada
eigi
varit
þeir
onert
rjett
hjá
veni
hinn

Skólans verðum vjer að láta þá von vora í ljósi, að þær vildu svo vel gjöra, og iðýra oss frá, hvat yður verður ágeuzk um þessi mál.

Nr. 53

26. júlí. Til bæjarfógl.

Þjer hafið, herra kanselráð, sent oss brjef skipt-
amtmannsins til bæjarstjórnariunar með fylgiskjöl-
um, er rínd er úti af því, að sá i skólinum ytra,
er raunataka á reikninga latínuskólans hjer á
landi, hefur efart um, að bæjarstjórnin hefði rjett til,
að jafna bæjargjöldum á byggingar skólans, og hafið
þjer beiddt álits voss um málefni þetta.

Um leit og vjer nú endursendum yður þess
fylgiskjöl, skulum vjer segja alib vott um málefni
sjálfs í þám orðum, en vjer viljum með öllu leita
þam hjá oss, að i vara því, er reikningskodariur virðis-
þera bæjarstjórninni á bryn, því þú hafið ekki
jafnað bæjargjöldum og niður á kirkjunna, úr því
þú hafið jafnað niður þeim niður á skóla-
húsið; því að bæði er þetta gripið úr loftinu, og
málefni sjálfs með öllu óvirkandi.

Það virðis þá, sem reikningskodariur byggir
það alib rítt, að ekki eigi að jafna niður bæjargjöldum
á skólahúsið einum á þeim tveimur ástæðum, 1° að
þeim sje ekki jafnað niður á kirkjunna, og 2° að
skólans byggingar sje ekki kaupstaðarbyggingar
(Kjóbstaðbyggingar), þar er þær eigi sjeu eign kaup-
stadarinnar (Kjóbstaðs licendum), og þarinn því hafi
varit sje til að byggja þær, sje verji til vilturbaldr
þeirra. En hvat nú þessa fyrnefudu ástæðuna
snertir, þá er það auðvið, að það getur enginn
rjettur byggt á því fyrir skólahúsið, til að sleppa
hjá innviðum útgjöldum, þó þeim ekki hafi
verit jafnað niður á kirkjunna, og hvat
þessa niðarnefudu ástæðuna snertir, að skóla

húsið eigi eftir 9/19 í tilf. 27. nóvemb. 1846 að vera
lausb við öll bæjargjöld, og því það sjé ekki eign
bæjarins, þá er þessi skóðun vish byggð á
tönuum misráðningi á löggjöfinni, og því,
hvemig hjer hagar til. Orðid kaupstadar-
bygging getur á áminnstum stað engan
veginn þyðt eingöngu byggingar þær, er
kaupstaturinn á; því að kaupstaturinn á
sjálfur engar byggingar, og hefur allrei
átt, eins og hjer og hworki hafa verið byggð
hér á bæjarins kostnað nje við haldid; svo
það er auðvjet, að löggjafinn hjer alls ekki
getur hafa verið, ^{at} talað um hús, er kaun
matti vita að hjer hworki höfðu verið til,
nje þá voru til, og viljad að 1/3 parturinn
af hinum eiginlegu bæjar^{auki}gjöldum
skyldu berast af þeim, og þar að ^{meðal}
jafnast nidur á þau, eftir þeirri reglu,
er menn hefðu þangad til í því hefðu fylgt.
Það er þannig auðvjet, að það háir
hjer engan veginn að taka orðid "kaupstadar-
byggingar" að eins um þau hús, er kaup-
staturinn á; því að menn gjörðu þá
hina áminnrta ákvörðun ekki að eins
þyðingarlausu, heldur og jafnvel hlægilega,
er menn þó engan rétt hafa til. Orðid kaup-
stadarbygging getur og vel eftir venjulegu
máli þyðt byggingu þá, er í kaupstadium
stendur, án tillits til þess, hver eigandi
hennar er, eða hver hefur lated byggja hana
og viðheldur henni; sbr. orðin: Kjóbstaðjod,
landsted, og ótal fleiri á þessu ort; en
auk þessa hefur löggjafinn sjálfur í 9 H i

i tilf. 27.
um öll
löd ha
áltra,
þyðing
lega s
viljad
bæjarg
rjetta
bæjar
enn ft
min
gjöldu
þess, h
þessi re
leid og
nefnil
allo þ
skóta
sem
ad á
bæjarg
í tilf.
þjer
kvæm
það,
gjöldu
til að
þvad
ad að
ad ein

í tilkynningu sagð þar taka orðið kaupstaðarhúsi
 um öll timburhúsi eður múrhúsi, er í brennum eður á
 lóð hans Stæðu, og það er alls engin ástæða til að
 álíta, að hann hafi áður í '819 haft orðið í annan
 þýðingu, og það þvi áður, sem það eru andsjáan
 lega samkynt hús, sem löggjafinn í '819 hefur
 viljað binda við skyldana til að taka þátt í
 bójargjöldunum, og hann í '84 hefur fundist
 rjettinn við til að eiga afstípti af málafundum
 bójarins, og um þetta samfarast menn allh
 em þennur, þegar menn gæta ^{þess} að áður, en tilkyn
 uninn kom úr jöfnuðu menntu á parti af bójar
 gjöldunum ^{við} á mál- og timburhúsin þjer, áu tillits til
 þess, hver eigandi þeirra var, eptir vissri reglu, og það er
 þessi reglan, er löggjafinn í '819 vill að viðhaldist, em
 leit og hann tilkynur, hve þó hluti það skuli vera,
 nefnilega 1/3 hluti, er kenda skuli á húsunum. Atik
 alls þessa, er þess að gæta, að bójarinn hefur lagð
 skótannum eigi alllitla lóð af roektuðu landinum,
 sem hann áður tók árlega leigu af.

Þjer verðum þannig eptir þínu fyrirsæda
 að álíta, að fullkominu rjettur sj til, að gæfna
 bójargjöldum niður á skótans byggingar eptir '819
 í tilsk. 27. d. nóvemberm. 1846.
 H. J. Th. J.

Nr. 54.

Þjer hefið, herra kanseliráð, áskad áliti voss, sam
 kvæmt brjefi skiptanumandsins 24. apríl þ. á., um
 það, hvort rjettur mundi vera til, að leggja bójar
 gjöld á yfirrjettarhúsið og skiptanumandskúsið. 26. d. júlí.
 Þjer hefum oss nú með öllu, að tilkynnota
 þik annars brjefs voss í dag (um bójargjöld á skótans)
 hvort yfirrjettarhúsið snertir, þvi oss sýnist,
 að allar þinar sömu ástæður máli fyrir þvi,
 að einu sj rjett að leggja bójargjöld á það, sem

26. d. júlí.
 Til bójarfógetans.

1856.

á skólakúsið; en hvað skiptauntmannshúsið mest
 þá er það að vísu sattu, að nokkru ádrúgvísi
 stendur á með það, þar er það stendur á Arnar.
 höfslóð; en vjer verðum samt að vera þeirrar
 skodunar, að rjett muni og vera, að leggja
 á það bójargjald; því að bæði er það, að í lit-
 skipuninni sýnist orðið þar munu tatar
 vera hað um alla húsapýppinguna, án
 tillits til þess; hver eigandi sjé lóðarinnar
 þeirrar, er þau standa á, og skiptauntmanns-
 húsið því hljóti að innibindast meðal
 húsra þeirra, sem nefnd eru í 4, og sem
 skyldan, að taka þátt í bójargjöldunum,
 hvílir á, og einnig vinstir oss ljóst af hinum
 eldri niðurjöfnunum bójargjaldanna, að
 jafnað væri á skiptauntmannshúsið, áður en
 tilskipunin kom út, og höldum því, að eftir
 9 19. sjé ekki nóg ástæða til mi að þætta
 við þessa reglu. Líka hefur verið jafnað
 bójargjaldi mótmælalaust niður á önnur
 timburhús, er standa á löt annarar jarða
 hjer í lögsagnarumdæminum.

26. júlí
 avisun.

Nr. 55.

Þjer með ávísast ír bójarsjóði, samkvæmt
 III í áætluninni, þorláki Péturssyni
 20 rdd. fyrir útdgjórd haur á skólavörðu-
 veyinum.
 V. S. H. H. H. J. Guðmundsson. Þ. Þorsson. J. Pétursson.

Nr. 56.

26. júlí.

Til bójarsjóðs

Þjer með lèt jeg yður vita, herra kansel-
 ráð, að þorláki Péturssyni hefur verið fallin á
 hendur umsjón með bójarverkum
 um ágústmánuð, sem í hönd fer.

Matthíðriðson.

1856

Mánadardagur. 79

Nr. 97.

Á síðasta fundi fulltrúaanna kom þeim samán
 um, að nauðgulegt fyrir þá við gms tækisæri,
 að hafa við höndina lista yfir bójarstjórn,
 þannig lagðan, að af komum mátti sjá, hve-
 nær hver húspartur hefti ^{íðar} verit leigdur, og með
 hvaða skilmáku, og hve nær leigubætur
 væri útbætur; og þessa vegna þess þess
 nu, fyrir hönd fulltrúaanna, að gefa ^{á þessu} oss upp-
 lýsingar allar um þetta mál, sem þess geti.

26. júlí.
Til bójarstjórnar.

M. Þ. Þorvaldsson

Nr. 98.

Þess hátt, herra skuldbætur, með bréfi yðar 11. júlí
 þ. á., sent oss bréf skiptisforvaldanna G. Jóni þ. á., um
 afhendingu byggingarbréfsins fyrir Skúlarhúsinum,
 þar sem þau segja, það mundi einn árangurslaust fyrir
 sig og því, að gefa ^{þessu} Helgafellsprestinum skipun um
 það að njú, og þeim þessu þessu að lögráða
 Helgafellsprestinum til afhendingar byggingarbréfsins.

26. júlí.
Til bójarstjórnar.

Þess höfum vandlega iðugast þetta mál og rætt
 það á fundi með oss, og erum vér yður sam-
 dáma í því, að beita því, ef þess væri kostur, að
 komast hjá að leggja málið undir dómstólana,
 og er því þess alitíð, að málefnumu geti orðið
 framgengt á annan hátt, þá viljum vér og
 ganga þann veg, og selum yður á hendur, að leita
 aðstodar hjá skólanum, til að fá framgengt kon-
 ungsúrskurðinum 24. febrúar 1839 og úrskurði

skiptisforvaldanna 16. febrúar 1856
 Stríðslið fylgjandi þess með aftur.
 M. Þ. Þorvaldsson Jón Þorvaldsson

1856

Nr 59.

Q. d. ágústu.
Til bæjarfógetans

Ytur mun það vera kunnugt, herra kanseli-
ráð, eins og oss, að það hefur lengi tekið á
kvittur á, að þeir, sem fengju bakaramum
hjer í bænum, herra D. Bernhöft, smjöl til
að baka úr braud, fengju eigi eins mikið
braud, og þeir að sjöttu lagi settu að já, enda
þykjast þeir, sem sjálfir baka braud sín, ta
meira úr 12 ltr af mjöli, en velnefndur
bakari letur mennu já. Enda þótt ^{oss} ^{til}
virdist, að full ástæða hefði verið fyrir
lögreglustjórnara hjer í bænum, að kom-
ast fyrir sannleikam i þessu efni,
vitum vjer þó eigi til, að þeir hafi neit
gjörð til þess um þá, og þykir oss því
skylda vor, að skera i þetta mál; því
oss virdist það í þólandi, ef svo skyldi
reynast, að menn fengju eigi eint
mikið braud frá bakaramum úr mjöl-
tumum hverri, eins og þeir settu að já, eins
og oss á þinn bögum virdist það skylda
bæjarstjórnarinnar, að laga ranga
myndun bæjarmanna, ef bakariinn
er hafður fyrir rangri sök, og því þykum
vjer oss, að skera ~~í skera~~ á ytur um,
að þjer nú með þósskipinu vitdu
skrifa til "Bagerlauges" i kaupmaana-
höfn ^{med} fyrirspurnum, hverri mörpund
af ríðvancategu ofbraudi fái úr 12 ltr
af mjöli úr þurrkudu rúgi.

Hltr. J. Gudmundsson. Th. Johansen. J. Þorðarson.

1856

84

Mánadardagur.

Nr. 50.

Hjer með þæt jeg yður vita, herra kanseliráð að
þera löfþadéngur Jóns Guðmúndssonu hefur tekið
á hendur að kafa umsjón með þeim verkum,
sem gjört kunna að verða á kostnað bójarstöðs
í þessum niáunði.

6. d. septemb.

Til bójarstöðs.

Guðmúndsson.

Nr. 51.

29. sept.

Hjer með þæt jeg yður vita, herra kanseli-
ráð, að herra kaupmaður Th. Johnsen
hefur tekið á hendur umsjónina með
þeim verkum, sem gjört kunna að verða
á kostnað bójarstöðs október mánuði, sem ni-
fer í hönd.

Til bójarstöðs.

Johnsen.

Nr. 62.

1. d.

Með bræfi yðar dags. 18. p. m. hafist þjer
herra kanseliráð, sent oss bræf frá Jóni
Jónssyni á Raudeará, dags. 10. p. m., þar
sem hann beiðir helmingis gjalds þess
sem hinir einstku hrossakaupmenn guldur
fyfir hagbeib, er þeir voru þjer síðast, og
sem þjer segist að þefi verið lrd. 48 skk.
og ber hann það fyfir, að heitarnir hafi
gengið eins mikil í Raudearárlandi
og Reykjavík, og beiðir þjer álitis
voss um þetta mál.

Til bójarstöðs.

Hjer höfum íbúgast þetta mál
og noett það með oss á fyrri, og er það
álit vord, að enda þott nefndar Jón
engar sönnur hafi komid með fyfir þjer,
að heitarnir hafi gengid í Raudeará-
arlandi, sje þó eigi beinlínis áitvoda

42
Mánadardagur

1856

Til að rennja röguögn kant, og virðist oss ^{hótt} stjettast,
með fram til að komast hjá öllu þessu, að láta
nefundum Jóni ^{eyti} þriðjunginn af borguninni eða
48 ikk.

Skjalin sendast hjer með aptur.
M.H. J. Gudmundsson. M. Jónsson. J. Pjetarsson.

Nr. 63.

24. sept. F
Til bæjarfógl.

Með bríefi yðar dagsettu 24. d. ^{p.m.} ~~sept.~~ hafist þjer,
herra kanseliráð, sent oss bríef frá Jóni
Hafsteinni höfðingjamauni, dags. 22. p.m.,
þar sem hann býð til, að búa til götu
þá, sem ~~berum~~ ^{berum} ~~hefur~~ ^{hefur} ~~í~~ ^í ~~áforun~~ ^{áforun} er
að búa til frá þakkihorni ^{Kauplaug} Sv. Jakobsens,
og upp að Háskóla-kálgardi, fyrir fimmtán
ríkisdali, og fái hann verkfalli bæjarinn
okryppis, og megi taka ofanburðinn, úr
fjörum, þar sem kallað er Gröf, og
beidast þjer áltó fullbráanna um
þetta tilbod.

Vjer höfum ihugað þetta mál og
rætt það á fundi með oss, og var það
samþykkið álit vort, að ganga rætti að
þessu budi, með því gatan mundi eigi
fast gjörd fyrir minna verð, eins
þótti oss það sjálf sagt að hann rætti að
þá ^{Kauplaug} verkfalli bæjarinn, þar er hann
þyrfti vid; en þitt þótti oss óleypandi að
taka uppfyllinguna í götuna í hinu
tvo kallaðri Gröf, allraðit ofarteyga, með því
kambinum væri þá þetta búið af sjóarvotti,
heldur yrði hann að taka uppfyllinguna,
þar sem bæjarfjörmin kæmi sjer saman
um að hentugt væri, og þó sem næst,

89
Mánadardagur.

1856

Nr. 65.

29. d. Sept.
Fél bójarfógeta.

Í brífi yðar dags. 18. p.m. hafid þjer herra kanselírát,
skrif oss frá, að aukur frá # húsi þvi, sem Madme
Bagge hefur í búid, hafi komid fram allmikil
bleyfa á Austurstræti, og láid jafufram á þad álit
yðar í Góti, að berh mundi vera, að bera ofan
götu þenna stóra mál. Sama brífi yðar gekid
þjer þvi, að prófessor O. Pétursson hafi ókás
þess, að þetta yrðu afsíðarar hjá hornuná
húsi hans á götumni upp á Kirkjunni,
með þvi ferðamenn rídi svo nærri hémum of
og tíðum, að baggar rekist í húsið, og sönnu-
leidis, að nefnd gata yrði þakkuð upp,
og beidist þjer álit vort um þessi mál.

Þjer höfum vaudlega ^{ihugad} badi þessi
mál, og vott þau á fundi með oss, og er
þad samveigilegt álit vort, sem þjer ritum
nöfnu vor undir, um viðgjörðina á
Austurstræti að fallast á álit yðar, að
láta bera ofan í hana hæfilega stóra mál,
en tem engis stórir skemur meya í vera, og
þó eigi mjög þykkt lag, en eigi virðist oss þótt
á að moka strætú á undan. En um tíð síðan
~~Þad~~ átríði brífs yðar, þá er þad að skilja þessa
að vjer eigi getum skilid í, hveðu afsíðarar
getu aftráð heftumferð með þam þinu
umrædda húsi. ^{þessa þvi þad er, að þess}
~~annaðhvort oxou, svo þetta, eða þad, oxou skidgardur,~~
að vera skidgardur, er líkt stli að gjöra að
orkum, og mundi þá ^{ad} gatan með öllu takast
af, og á þad getum vjer eigi fallist að
svo stóru; enda getur sú skylda eigi legid
á bójarfóðnum, að búa til skidgarda
kring um ~~í~~ hús civitatis marna.

1856

Mánaðardagur 25

Eigi getur oss heldur verið, nei þó á, að halda
götuna upp, þó að hún er að minnsta kosti
eins há og skilkerobæti; wo ef nokkur skýði
gjöra þá veri það það, að bíða til ræsi af úr
legðinni við Vesturgöfl húsrins og úr ræsi
það, sem liggur eptir sturkerobæti.

Altrútr. Gudmundur Th. Johnsen. Þjotkeriön.

Nr. 66

29. d. September.
Til Hann. Erlendur

Í þrjú yðar til bójarþjórnarinnar, dags. 17.
þ.m., hafist þjer beiðh þess að bójarþjórnin
úvegadi yður túblett þann, til sem er í
Aringum bæ yðar, annaðhvort til kaupis
og fullkominnar eignar, eða þá, ef það eigi
getur orðit, til erfðafesta þyris yðar og
börü yðar.

Enda þótt vjer eigi getum lofað yður
því, að þjer skuluð þá túblett þennan
keyptan, með því það er eigi á voru valdi,
viljum vjer þó, áður en vjer gjörum
frekara við þetta mál, styrja yður, hvort
þjer vildu heldur kjöra, að vjer legðum
meðnæli vor til, að þjer túblettum
keyptan, gegn því, að innstæðan söluvæðit
stæði ^{þjer} þorgat, en þá þjer, og hver eigandi
túblettisins ^{þjer} borgati bójarjod árlega Þrod.
eða að þjer gengju erfðafestu á tíund,
þyris yðar, og börü yðar
gegü Þrod. árlegu eptir gjaldi.

Altrútrúön. Gudmundur Th. Johnsen. Þjotkeriön.

Nr. 67.

Þheinnou þrjú yðar, 13. septemberinn seinastl. báduð þjer, herra
herra kansleriat, oss, að segja yður alih vort um þou
hannesar skösmið Erlendurouar þá 17. þ.m., að hann
metti þá til kaupis túblett þann, er liggur í þring

8. d. nóvemberinn.
Til bójarfogetans.

1856.

um þá hvar, er á Mel kallað, eða þá til líföfesta fyrir
 sig og börn sín móti því söluverði, er svaradi 3-4 rdd.
 árlegri leigu. Af því ors þótti þessi beiðni Mannsvar
 nokkud ógreinilega orðud, og óvís, hvort eger skild
 um hana sjött, rituðum vjer honum, og opurð
 um hann nákvæmar um meiningu hans,
 og hvort hann eigi vildi gjalda meira eptir
 tínið, ef hann fengi það til eignar. Upp á
 þetta hófum vjer nú fengið frá honum
 bjálagn var frá 4. j. m. Af svari þessu sjött,
 eins og hann líka munlega þagð nokkrum
 af ors, að hann ~~þagð~~ vill fá áminnotan kinnblött
 til kaupis og fullkominnar eignar gegn 125
 rdd. r. s. á þess þó að greita íb í hönd
 kaupverði fyrir hann, heldur á móti því, að
 hann ^{áður} annar eigandi hinsins eptir hann gjald
 bannum hjer árlega leigu af söluverðum, 4 af
 hundrad, eða allt 5 rdd. Ors virðist því þetta
 nokkud áþekkt því, sem munir nefna líföfesta
 með eignarjetti, en þó mismunandi í því, að
 ekkert aukagjald verður góldit við eiganda-
 skipti, og líkist því afgjaldit meira jarðartúnd,
 eður þó helst "jörðskýld", sem svo er kallað, er
 greiðist af sumum jörðum til vinnra hófnana,
 og sem á einstaka jörðum mun eiga vjer íbát,
 til eiganda vinnra jarða. Hiun umræddi kinn-
 blöttur er lídug 12 daglatta á stórt, er níkkít af
 honum einu lítt ræktad, og níkkít við hann
 einu að gjöra, til þess hann geti orðit að al-
 mennilegu tíni, og mun ^{og} frá ^{meira} jarð þaf honum
^{eins og hann er ní} ^{meira} stendur í hverju meðalgrasavifer 8-9 kestar
 af ljulegri födu; hann er fjörð upptekinn til rækt-
 unar af þorsbeini nokkrum Eyjóltsypri, er átti að
 borga eptir hann, meðan hann lifði, brd. árlega
 til þorsbeinu; en þorsbeinu þess hefur réðar íb
 hann er þá sínu ástand nokkunarsjött kinnblöttins.
 hefur hann þegar níkkít ræktad blöttinn
 nokkud út, og umgirt hann að sumu leyfi.

Það er nú að vinnu venja hjér í bænum á tímum
 þínum, er einstakir menn eiga hjér í bænum, að
 leggja kýrgrasid edur blött þann, er gefur af sjór
 40 hesta lödu fyrir 20 rdd. um árid, og ætti eftir
 þvi blöttur þessi, af einstakir menn ættu hann, að
 geta leigð fyrir allt, að 5 rdd. um árid, þótt við
 það sje þess gætandi, að heyr það, sem af honum
 fæst, ekki getur verið eins gott og af velvæðinu
 sínu, vjer skungum þvi upp á þvi við Hannes,
 að hann, til þess að geta fengið eignarijett yfir
 blöttinum, yrði að ~~gjafu~~^{gjalda} 100 sem 6 rdd. árlega eftir
 hann; en þetta hefur hann álitid þrágangsösk, og
 ekki viljað gjalda meira eftir hann, en 5 rdd.
 árlega, sem fyr er sagt. - Þegar vjer nú samt gætum
 að þvi, að grasid af fyrþáðum blotti er Golegh, að
 hin einstakra manna bojarins ekki leiggjast nærri
 þvi eins vel og einstakra manna, að ekki er að
 venta nema löds leigu af blotti þessum fyrst,
 um sinn, ef budi þessu nú veri þufuð, þar
 aldrei verður að ogjörandi er, að hósta mál
 gegn Hannesi til að taka af honum blöttum
 eta til að þakka leiguna eftir hann, með
 an þorsteinn lifir, þótt það kynni að mega
 áleikish óvish, hvort Hannesi beri rjettur til að
 hafa blöttum fyrir þessum leigumála, sin
 þeyð meðan þorsteinn lifir, og þegar hjér
 við bókist, at búast má við þvi, eftir þvi
 sem gengur með rættum þessum annara
 þess bojarins, er þó betur þola örskk, en þessu
 blöttur, sem allur er ræktatur á tímum
 mel, að hann að nokkrum árum lönum,
 ef hann verður leigdur út einstaka mönnum,
 upp á vinn ári, komist í mesta mótum sínu,
 samu leyfi.

gjöfingarnar um hann falli, og hann verði aftur
 að órættindum mel, er ekkert færið eptir, þá
 getum vjer eigi álihit annað, en að það væri
 boennu til fálverðs skata, að hafna þennu
 budi. Það er einnig mikil áritandi fyrir
 þeim, sem hefur svo mikla laundeyri órættata,
 en margá fátaka menn, er hafa lítið fyrir
 sig að leggja, að ~~leggja~~ gefa þeim kost, á
 að geta eignarh blötti þá, er þeir geta rættat,
 því að á þess er ekki að búast við, að geta
 komið þennu viðlandi í rætt; en þar er þó
 allur fjöldi manna hjer er svo fátakur,
 að fái eru færir um að leggja úh mikil
 kaupverð, auk kostnaðar þess, er rættunin
 krefur, en þerum þó á þessa blitina verður
 að fái sem mest fyrir laundeyri sína, án
 þess þó að krefjast svo hárrar borgunnar, að
 það verði rættu landsins til færirstöðu, þá
 fleytur beinlínis af því, að þess verður, að
 telja úh smábletti gegn árlegu eptingjaldi
 til bæjarins; því að með því geta sem flestir
 orðið færir um, að kaupa blöttina, og bjóða
 í þá, og þerum vit það, að margir bjótas
 kaupendur að hvejuum blötti, líka hafa mest
 upp úr þeim. - Auk þessa alls má og geta
 þeir, að þinn umræddi blöttur, er því
 á allar hlitor umkringdur af signum
 einotakra manna, svo að þerum getur
 aldrei orðið neinn óhagnatur að því, að
 hafat hans eigi ráð. Af öllum þessum
 áttedum viljum vjer því bæjarins vegna
 kröftulega skýta að því, að beittandinn
 megi fái þinn umrædda blött til eignar, máti
 því, að hann sta hverr annar eigandi blött
 gjaldi boennu eptir hann á ári hverju
 Fylgj. kjúlit tendist hjer með aftur.
 Hl. v. Jón Guðm. Jón Þórðarson J. Þ.

1855.

Mánaðarlagur.

39

Nr 68.

Med brjefi dags. 11. Jun. hafit þið, herra kanseli-
 ráð, sent oss bæjarfulltrúumum brjef, þatta-
 smíðs E. Hákonarsonar, þar sem hann fer þess
 á leit, við bæjarstjórnina, að hún veiti honum
 úr bæjarjóði þóttum nokkra fyrir það, að hann
 hefur rífið og numið: þurðum, gongu og úrinn, orstat
 nit rúðugáflinn á hús hans og tók fram: Þröttu-
 götu, og að hann með þessum móti hafi bati numið í best
 bæjarlyfti, og gerd. þessa götu rýmir.

2. d. nóvember.
 Til bæjarfógeta.

Við, fulltrúarnir, sem þjót situm nafni vor
 undir, höfum í hugad þetta mál og rætt það vand-
 lega með oss á fundi, og verður á lit vor um það á
 þessa leit.

Við höfum eigi á mati því, að hafi hafi
 verið lyfti at þjedum átt og óþurðum nafni nokkur,
 með því þaðan var lott. atalrari frá húsinn, sem
 helli var! allum vanalegum hús óþurðum, þarna rítt
 á gatna móttum, atalrari og Þröttugötu, en þess ó-
 þurðum getur mi miklu ríðum, þegar eld hús útgangur-
 inn er vertan á húsinn, ut til gardsins, og soni u-
 liddis er ómeitan lyft, at austur endi. Þröttugötu
 er miklu rýmir eftir en áttum, og hegra fyrir
 það, at um bota hana þeim megin. En að fyrir
 það fyrir oss eugin á tótu til at borga þurðum
 ringu þessu, ef þessum eugin áttum hegrað
 þess af því. En með því þröttugötu þess þröttur
 atgjörðar við upp ús gegn, en þessi atgjörð verður
 at voru á lit eigi viðkomit til hlýta, nema því
 at einu, at gatan upp ús gegn úrði breikent at
 því svapi, sem hús áttum milli Nr 8 og 9. atalrari
 rætt, en þessi breikent getur eigi at þessu átt at
 öðrum kasti, en þessu, at af leit áttum
 E. Hákonarsonar ís keypt veim af gerd. hús

Ad summi ammitti, svo ad galan uppis yrdi jafu-
breid þvi, sem him er nu i auctur-endaun, þa
viljum vgr jela ydur, herra Kancel'rad at semja
nit nefndan. E. Plakkonars, um þessu kaup
med samgjörnum og adgengi legum. Njörum, er
vgr þo vildeum þa þori a ad segja um a lit vort,
og vidan fullgjora sem fyrst, og vgr þa E. Plakkon-
arsson iqi erfirur i þessum kaupum, vortur
oss samgjörnt, ad hann þungi hafi lega þann
nu þvgr lotina undir hjetum okur, og starf
hans at nfa hann i bustu.

Nº 69

Til Bjarstjofetans
d. 22. November

I heidratu bresi yvru (herra) Opta 8. þ. m. hafit þer herra
Cancellirat hjet oss, ad birkupium hafi farit þess a leit
vit Opta, ad bjarstjofnum, er latit hefir grafa griffur þer,
sem eru huri hans, vildi þa honum vagna bjarstjofu o-
keypis, til ad aka skarni a ~~þessu~~ fylla þer med. -

Jafuvel þo ver nu ekki getum fundit, ad hin min-
sta skýla legit a bjarstjofnum ad letta birkupium
aminurh erfir, þo hann hafi latit grafa a minurh
grafir hjá huri hans, þa hofum ver þa ad voru leit
ekki moti þvi, honum fyrst um rium verti leitir legu-
laust vagnarur i aminurh skvi, þegar borium sjalfur
ekki þarf a þeim ad halda, en med þvi skýldi, ad
birkupium abyrjist allar skendur i þeim. -

Nº 70

Til sama, sama dag

Þer hafit herra Cancellirat molth til þess i bresi þ. þ. m.
ad Magnisi þorkelbryni verti aviratur ur bjarstjofu 1^u þvgr
þad, ad hann, optis þvgr molum yvrum, vakti aramb med adrum
manni adfaranottina 20th sept: þ. a., til ad gjeta ad þvi, ad ekki
brytist aptur ut eldur i gegnsluhuri verslunarmannu H.
Flanrens, er þar hafit brotist ^{þvgr upp} ~~ur~~ um kvöldit, en leirh at
slökkva. - Ver getium nu augavegum alitit, ad slikt gjöld, sem
þetta, hviti a bjarstjofnum, heldur ad ~~þessu~~ sjalfur þad er slikt
is vertur se bein skýla eiganda sjalfs, þo hofum ver i þetta skýli
vegna molavakta, ekki moti þvi, ad aminurh vikirdalus verti greiddur ur
bjarstjofu

Manatardagur
Til Bjarstjofetans
22. Nov
Til bjarstjofetans
5. des
5. des
Til bjarstjofetans

N° 71.

Til Bjarsofjeda
22. Nov

Þer hafid gjaf oss munlega, ad a ritasta undirbodsþingi hafi þois lomb-
harmadr Þordarron a Bjargi boddit til ad takast a hendur snjómok-
stur a Kjökuubriunni fyrir 12de; en vegna ymgra ástöttra gatum ver þó
eigi samþykkt það þetta, og álitum berst ad bjóta eigi upp áminskan
snjómokstur aptur ad svo stöðdu.

N° 72.

Til Bjarsofjeda
5. desemb.

Hjer med lat þeg gfar vita, herra Bjarsofjeda; ut
lombthiormannafulltriu þois Þordarron hefur tekitt
a hendur umgjön med verkum þeim, sem þunna ad
verda gjört a Kjökuubriunni þessum manni.

W. Þ. Þ. Þ.

N° 73.

5. desemb.
Til Bjarsofjeda

Ullid þrefsi gfar dags. 26. nóvember þ. á. hafid þjer
herra Kansellrat, sent oss þref þombthiormanns þois
Þordarronar a Steinsholti, dags. 20. d. s. m., þar sem
nefndur þois bjótt til, ad takast a hendur snjómok-
ur a Kjökuubriunni, og þeim vegum, sem þar til hegra
fyrir 12 rodd. til næstu vordaga, og beiddist þjer álit
fulltriuanna um þetta tilboð.

Þer höfum iþuyad þetta mál, og roett
þad med oss a fundi, og vord þad ad vörum álit.
vord, ad reyndar vseri þessi borgun ad hã, en
ur þvi eigi hefur verit ándit, ad þa hegra boð,
þykir oss isjarvert, ad hafna þessu boði; þvi ad þaði
er þad næsta óvilt, ad Bjarsofjeduunni verði
snjómokstur þessi ólyrti, og þa skyloti menni
til þess i hverk skipti, og a þyrfti ad halda, enda
mundi þad verda næsta óþögilegt og óþeggt, ad þa
mennt til þess a þessum hátt, og iöllum þessu
viljum vjer fyrir vork leyti taka boði þessu

Þrefid sendist gfar hjer med aptur.
W. Þ. Þ. Þ. J. Þ. Þ. Þ. J. Þ. Þ. Þ.

92
Mánadardagur.

1856.

Nr. 74.

20. d. desember
Til bæjarfögta.

Teitve snidur Finnbogason hefur sent oss
reikning, að upphæð Tredd. 88 Rkk., er hjá fylgja
með, en af þeim Tredd. 88 Rkk. þykir eigi ástæða
til að ávísu að tvo stöddu nema 2 Tredd. 88 Rkk.,
því að um fyrsta atvikið er það að segja, að
sú uppskerpu á meiklum, sem þar er um
talað, mun hafa verið í þessir hafnarnesna
arinnar, ~~til~~ við klöppu á þeim steinum,
sem festir voru við böurnar, og num þvi
rá' Tred. 48 Rkk. eiga að borgast úr hafnara-
sjóðnum. Um síðasta atvikið er það að
segja, að þar eru settir Tredd. 3 Rk fyrir aðgjör
á sproitu herra kaupmanns Bjeringis, og
eigi hann sproituna, sem vjer þó eigi vitum
virk, þykir oss órkytt að tvo stöddu að borga
þá aðgjört úr bæjarjóð.
H. H. H. J. Guðm. J. Þórðarson. J. Björnsen.

Nr. 75.

20. d. desemb.
Til bæjarfög.

Méð brífi yðar, dagsettu 8. p. m., hafid þjer, ~~þess~~ herra
kanseliráð, sent oss áttunnarígríft ággip af áætlun
fátækra, óvannarinnar fyrir næsta ár, og hverju
miklu aukantvari þurfi að jafna á bæjarbá
hátula fátækum. Enda þótt oss, er þjer ítkum
nófu vor undir, þykir áætlun þessi aðirhá, vitjum
vjer eigi að tvo stöddu meita um þetta þje, en
vonnist eptir, að þjer gefid oss nægar upplýsingar
í þeim málafri, þegar fundur vendur þaldum
um áætlun á bæjarjóðum yfir höfuð.
H. H. H. J. Guðm. J. Þórðarson.

Nr. 76.

s. d.
Til bæjarfög.

Méð brífi yðar dagsettu 9. p. m. hafid þjer,
herra kanseliráð, sent oss bríef stiptamb-
mannsins dags 1. s. m., þar sem hann

beiddist álitu fulltrúanna min, hooð nokkru mánu
vera á niði þvi, að hann staðfesti útvísun þá til húsa
Hæðis, sem gjörd var 24. nóv. þ. á. til Snikkara Ein-
ars Jónssonar á Stóðlakotskúni.

Í sjálfru sjer getur oss ekkert virðt á nok-
þenari útvísun, en þó viljum vjer seida atkæpa
yðar að þvi, hooð kúnnu er sagt lauru til
næstu Jardaaga, þvi að sje þvi eigi sagt lauru, vort
ist oss, að Regulidinn hafi heimtingu á skada-
bótum, fyrir þann blott, er hann missir við
útvísunina, og verður sá, sem kúvit reisir,
að senna um það við leiganda kúnnu,
og borga það úr sínum sjóði, þvi að oss getur
eigi vortt neimastkæpa til, að leggja þær skata-
batur á bæjarjóð.

Skjalin sendast hjer með apkur.

M. H. J. Rindm. Th. Jónsson J. Þórðsson

Nr. 10

Méð brjefi yðar 29. nóv. hafst þjer, herra kauseli-
ráð, sent oss brjef kaupm. M. H. Jónssonar, um
borgun fyrir vidgjörd á grundunum vid Hóla-
kotsgruffuna, þ. 60. skk.

8. des.
Til bæjarföj.

Þjer viljum eigi leggja í þrætti um þetta álitbedi, með
þvi vjer eigi viljum rengrja söguögn velnefndi kaup-
manns, og höfðunna þvi ávísad þveruðle
i þennu efni, en allt þjerir það viljum
vjer láta yður vita, að hann engið endur-
gjalds framvegis vortt fyrir slíkar vit-
gjörðir, nema hann segi til þegar, er
skemundinnar verði.

Brjefid og netknigurinn fylgja hjer
með apkur.
M. H. Jónsson J. Þórðsson

44
Mánadard.

1856.

20. d. desemb.

Nr. 78

Þjer hafid i bjefti yðar, herra kanseliráð, dags. 17. p.m.,
bedid um álit fulltrúaanna, hvort þeir eigi álitu,
eins og þjer, að kaupm. D. Thomsen eigi sem
elastir fulltrúaanna, að víkja frá fjöðri ~~í fjöðri~~, og
ný kosning að fram fara nina eftir nýjarit,
og jafnframt biðjé þjer fulltrúaanna, að skjósa
einn úr sínum flokki, samkvæmt ltrk. 27. d.
nóvemberm. 1845, § 9, til að taka þátt í
samningu skjóskráarinnar.

Jafnframt og jeg lèt yður vita, að fulltrúaarnir
voru á fundi þeim, er vjer áttum um mál
þetta, yður að öllu léti samdóna um, að
velnefndur kaupmáður D. Thomsen setti, að
víkja frá sjólu sinni nú um nýjar, og ný
kosning að fram fara af áreun J. Þetursson
kom eigi á fundinn, þá lèt jeg yður þjer
með vita, að fulltrúaarnir kusu herra
Lögfræting J. Guðmundsson til að taka
þátt í samningu skjóskráarinnar, ásamt
yður, og njer sem oddvita fulltrúaanna.
H. Þ. Þ. Þ.

31. desemb.
Til bæjarfógeta.

Nr. 79.

Þjer með lèt jeg yður vita, herra kanseliráð,
að kaupmáður M. Johnsen hefur af
hálfu fulltrúaanna tekið á hendur um-
sjón með þeim verkum, sem minna að veru
gjört á kostnað bæjarjóðt neftkomandi
jannarmánaðs.
H. Þ. Þ. Þ.

31. desember.
Til bæjarfógeta.

Nr. 80.

Með bjefti yðar dagsettu 17. p.m. hafid þjer herra
Kanseliráð, beðið álit fulltrúaanna, hvort þeir eigi
faldist á, að leita samþykkt fulltrúa stjptamb-
manninn til að afgna af eptirstöðva íkran.

1856

Mánadardagur 47

yfir ógöldin bójargjöld ^{bójargjöld} er þjer til greiðid í bjeð
pa arnum 1847-54, samtals 27 odd. 64 skk.

Hjer höfum hugað málefni þetta og rætt
það með oss á fundi, og erum vjer yður samdómur
í því, að rjettast vje, að leita samþykkis
Stiptamtmannsins til að afmá gjöld þessi
á septims tóðvarkránni, með því þje hafid
lífrannir til, að fá þenna meun tilmet góðu
að borga þessi gjöld, en árangurslaust,
þvi það meundi eugan veginn varu
kostuadi, að hefja málsökun í gegn
þessum nómnum, sem flestir eru langþi
burta, og sumir erlendis, þar sem mun
lífid gjald er að gjöra. ^{þjeðid, sem með fylgdi,} fylgir hjer njet aftur.
H. J. Gudmundsson. M. Johnsen. P. Þorðarson.

Nr. 81.

31. desemb.

Til bójarföj.

Með bjeði yðar dagsettu 17. þ. m. hafid þjer,
herra kanseliráð sent oss bonarbjeð frá Þun-
ólfi Jónsyni í Araba, dags. 27. ágúst. m. tennar,
um eptirgjöf á bójargjaldi hans þetta árið,
4 odd. 20 skk., og annað bjeð frá Magnísi
Hafliðaryni, 30. júní í tennar, þar sem hann
segist óscentanlegur að borga þá þredd, sem
á hann var jafnað í bójargjald við réttu
níðurgjöfnum, þar eð hann vje vinnuáttur á
Guunsteinstöðum í Hinnavatushóli, og hafi
í fyrra rjnt yður þessa, sem hann hafi fengit
þjá rjðumanninum í Hinnavatushóli til Reykja-
víkur í fyrra haust.

Að því er snæstir Þunólfi Jónsyn, þá
er oss það þunnast, að hann hefud verit njet
þeigi veikur á þessu ári, og oss vjndit full

ástæða til, að gefa ~~niðar~~ honum eptir nokkrum
 af bójargjaldi sínu, og varð hið niðurstátan, að
 honum skyldi gefa eptir 2 redd. 20 Mk. —
 Á hinni böginn vörðist oss allt eugin ástæða
 vera til, að gefa Magnúsi Hafliðaryni eptir
 bójargjald það, sem á hann var jafnað
 þá ^{þá minnsti kosti nýma hann kemur nið. orðet skilteim þess þvi, að hann sje vinnu}
 fyrir þetta ári, þvi að þann þessi, sem ^{maður}
 hann umtalar er frá fyrra ári, og samman
 allt eigi neitt um það, þvork hann sje
 vinnumatun á Gunnsteinsstöðum
 þetta ári; enda hefur einn af oss brygð
 í höndum frá bóndamum á Gunn-
 steinsstöðum, þessum eigi verður annað
 ráðit af, ^{telji} en velnefndur bóndi ^{telji}
 hann ~~hannum~~ ^{eigi vinnumann} þess þess, og
 með því hann dvelur hér í bánum
 að stöðaldri, vörðist oss í alla stadi rétt,
 að láta hann taka þátt í bójargjöldum,
 og vilji hann því eigi góðviljugleypa
 gjalda bójargjald sitt, verðum vjer að
 fela yður á hendur að taka það lögfaki,
^{ad minna} Skjölun fylgja hér með aftur.

Magnúsi Hafliðaryni
 Magnúsi Hafliðaryni

Ar.